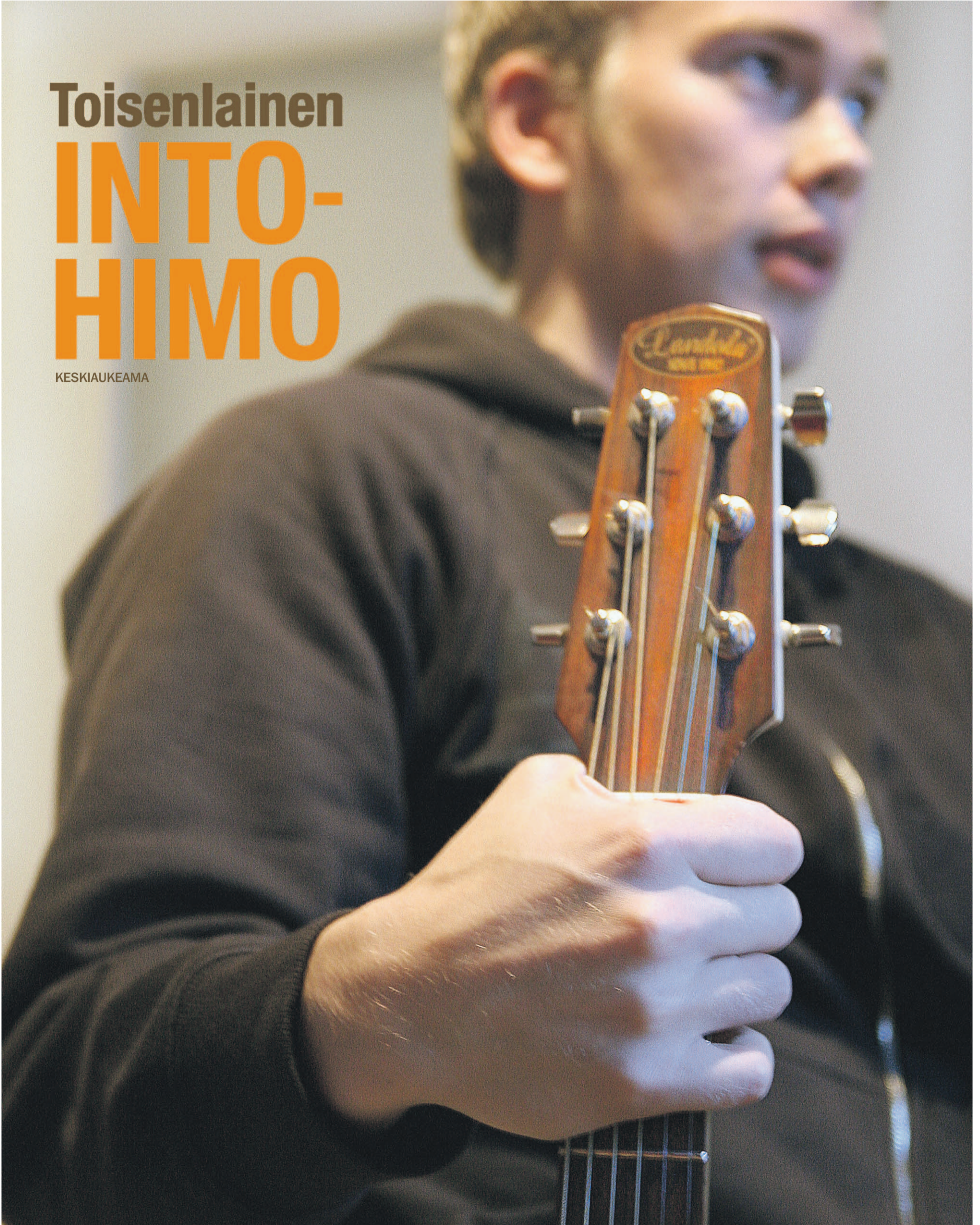


JYVÄSKYLÄN YLIOPIPPILASLEHTI

Toisenlainen **INTO- HIMO**

KESKIAUKEAMA



Harva senaattori on

Nykyisistä kansanedustajista vain joka viides osallistui opiskeluaikanaan ylioppilaskuntapolitiikkaan. Puoluejohtajista edustajistossa vaikuttivat vain Jutta Urpilainen ja Stefan Wallin.

NOIN JOKA VIIDES kansanedustaja on kuulunut jonkin ylioppilaskunnan edustajistoon tai hallitukseen. Kansanedustajien vähäistä osallistumista ylioppilaskuntapolitiikkaan selittää osaltaan se, että runsas neljännes edustajista ei ole opiskellut yliopistossa.

Maisterinpapereita tavoitelleista edustajista suuri osa taas sanoo keskittyneensä niin syventyneesti opiskelemaan, ettei heille ole jäänyt aikaa osallistua ylioppilaskuntapolitiikan tekemiseen.

Tulokset käyvät ilmi *Jylkkäri*n kansanedustajille tekemästä kyselystä, jossa selvitettiin, ovatko edustajat osallistuneet ylioppilaskuntapolitiikkaan ja missä tehtävässä.

SELVITYKSEN TULOKSET ovat mielenkiintoisia erityisesti tarkasteltaessa eduskunnassa toimivien puolueiden puheenjohtajien osallistumisastetta.

Puheenjohtajista vain SDP:n **Jutta Urpilainen** ja Rkp:n **Stefan Wallin** ovat harjoittaneet istumalihaksiaan edustajistojen kokouksissa, Urpilainen Jyväskylässä ja Wallin Åbo Akademis Studentkårissa.

Perussuomalaisten **Timo Soini** haki aikoinaan Helsingin yliopiston ylioppilaskunnan edustajistoon Suomen Maaseudun Puolueen (SMP) listoilta, mutta hänen suosionsa ei tuolloin riittänyt.

Populismipolitiikan mestari selittää tappion johtuneen SMP:n vähäisestä äänimäärästä, omat äännet olisivat Soinin mukaan riittäneet.

Vasemmistoliiton **Martti Korhonen** on ainoa puheenjohtaja, joka ei ole opiskellut yliopistossa. Korhonen on koulutukseltaan auton asentaja.

Vihreiden **Tarja Cronbergilta** *Jylkkäri* ei saanut vastausta.

Cronberg ei tosin kuulu eduskuntaan, vaan hän toimii työministerinä hallituksessa.

JYVÄSKYLÄN yliopiston ylioppilaskunnan puheenjohtaja **Tiina Juujärvi** (kesk.) on ilahtunut kyselyn tuloksesta. Juujärven mukaan on pelkästään tervettä, ettei läheskään kaikkia kansanedustajia ole leivottu yliopistoissa.

”Kansanedustajat edustavat kansaa, ei heillä kaikilla silloin tarvitsekaan olla akateemista koulutusta.”

Juujärven mukaan yliopistopolitiikka on hyvä ponnahdusalue ammattipolitiikkaan, sillä edustajistoissa ja hallituksissa pääsee päättämään suoraan opiskelijoita koskevista asioista, kuten ylioppilaskunnan rahoista ja säännöistä. Itseään hän ei kuitenkaan näe eduskunnassa.

”Poliitikkojen pitää lunastaa paikkansa aina uudeltaan kansan silmissä ja siihen täytyy olla todellista ideologista paloa. On sitä minullakin, mutta näkisin itseni tulevaisuudessa kuitenkin todennäköisemmin virkamiehenä tai opettajana.”

JYYn hallituksen puheenjohtaja **Olli-Pekka Koljosta** (sd.) ammattipolitiikka kiehtoo jo huomattavasti Juujärveä enemmän. Lokakuun vaaleissa Viitasaaren kunnanvaltuustoon demareiden listalta valitulta Koljoselta löytyy paloa kuntavaikuttamiseen, muttei kansanedustajuuskaan ole tulevaisuudessa pois suljettu vaihtoehto.

”Ei minulla ole aktiivista pyrkimystä ammattipolitiikkaan, mutta eihän sitä ikinä tiedä, mistä itsensä löytää”, toteaa Koljonen arvoituksellisesti.

MYÖS KOLJONEN pitää yliopistopolitiikkaa hyvänä kouluna ammattipolitiikan uraa havitteleville, sillä se opettaa sekä politiikan käytäntöjä, että kärsivällisyyttä.

”Isoin ahaa-elämys, jonka olen yliopistopolitiikassa saanut on se, että parlamentaarinen demokratia vaatii asioiden perusteellista valmistelua ja pitkäjänteistä toimintaa. Päätöksentekoprosessin hitaus on varmaan yksi syy siihen, mikseivät nuoret enää jaksaa kiinnostua politiikasta. Suoralla kansalaisvaikuttamisella pystyy ehkä vaikuttamaan joihinkin asioihin nopeammin kuin politiikan keinoin.”

Joonas Laitinen

Koas korottaa vuokriaan

Keski-Suomen opiskelija-asuntosäätiön asuntojen vuokrat nousevat vuodenvaihteessa keskimäärin 3,7 prosenttia. Rahassa korotus on keskimäärin 36 senttiä neliötä kohden.

Koasin toimitusjohtajan **Matti Tanskasen** mukaan korotus on yksityisiin verrattuna maltillinen. Korotuksia on hil-

linnyt muun muassa se, että asukkaat ovat kiinnittäneet huomiota energiansäätöön. Opiskelija-asunnoissa on vähennetty esimerkiksi vedenkulutusta selvästi ja sähkönkulutustakin hieman.

Samaan aikaan Koasin kämppiin on ollut tarjolla aikaisempaa enemmän vuokralaisia. Koas on panostanut myös peruskorjauksiin, joita aiotaankin jatkaa. Peruskorjaus on lisännyt esimerkiksi Myllyjärven houkuttelevuutta.

Jylkkäri selvitti, kuinka suuri osa kansanedustajista on ollut mukana tekemässä ylioppilaskuntapolitiikkaa

200 kansanedustajasta tiedot on saatu 171:ltä.

- Vastanneista 44 on ollut mukana ylioppilaskuntapolitiikassa.
- Vastanneista 70 ei ole ollut.
- 57 kansanedustajaa ei ole opiskellut yliopistossa (mukana myös ammattikorkeakoulun suorittaneet).

Ministereistä ylioppilaskuntapolitiikassa ovat toimineet:

- Elinkeinoministeri Mauri Pekkarinen (kesk.)
- Urheilu- ja kulttuuriministeri Stefan Wallin (rkp)
- Opetusministeri Sari Sarkomaa (kok.)
- Asuntoministeri Jan Vapaavuori (kok.)
- Sosiaali- ja terveysministeri Liisa Hyssälä (kesk.)
- Viestintäministeri Suvi Lindén (kok.)
- Maahanmuuttoministeri Astrid Thors (rkp)

Ylioppilaskuntapolitiikassa eivät ole toimineet:

- Pääministeri Matti Vanhanen (kesk.)
- Valtiovarainministeri Jyrki Katainen (kok.)
- Maa- ja metsätalousministeri Sirkka-Liisa Anttila (kesk.)
- Sisäministeri Anne Holmlund (kok.)
- Ulkomaankauppa- ja kehitysministeri Paavo Väyrynen (kesk.)
- Kuntaministeri Mari Kiviniemi (kesk.)
- Puolustusministeri Jyri Häkämies (kok.)
- Peruspalveluministeri Paula Risikko (kok.)
- Oikeusministeri Tuija Brax (vihr.)



Mauri Pekkarinen oppi JYYn

Jyväskylän kaupungin-kirjaston Minnansali täyttyi supisevista ihmisistä. On kunnallisvaaliviikon käynnistävä maanantai-ilta, ja kansa on saapunut kuulemaan elinkeinoministeri Mauri Pekkarisen näkemyksiä Suomen tulevaisuuden energiapolitiikasta.

PEKKARINEN ALOITTAU EU:n päästörajoituksia ruotivan puheenvuoron-

sa hermostuneesti kuin kotiyteisön eteen maailmankiertueelta palaava rokkitähti. Ministeri takeltelee sanoissaan ja vilkuilee ympäriinsä kuin etsien yleisöstä tukea mielipiteilleen.

Vähitellen politiikan kehäketun kone kuitenkin lämpenee, ja hän luettelee huikeaa vauhtia, mitä seurauksia EU:n ympäristöystävällisyyteen tähtävällä politiikalla on Suomelle. Tuuli- ja vesivoiman sekä bioenergian käyttöä on lisättävä. Se taas tietää suomalaisille kalliimpaa sähköä.

Saliin saapuneet ihmiset kuuntelevat tarkkaavaisina Pekkarisen esitelmää ja hörähtelevät lyhyenlänän ministerin satunnaisille kaskuille. He kyseenalaistavat toki ministerin puheet, mutta Pekkarinen vastaa kritiikkiin niin taitavasti, että arvostelijat puhuvat itsensä pussiin.

TÄMÄ NÄYTELMÄ OLI tuttu näky myös JYYn edustajiston kokouksissa 1970-luvun alussa.

Parikymppinen Pekkarinen pääsi

Ahtisaarelle nimikko-sali Agoraan

Jyväskylän yliopiston suosituin luentosali Agoran Auditorio 1 on jatkossa Ahtisaari-sali. Tällä Jyväskylän yliopisto kunnioittaa tuoretta Nobelin rauhanpalkinnon saajaa **Martti Ahtisaarta**. Vuosittain yliopistolla järjestetään myös Martti Ahtisaari -luento.

Yliopisto alkaa headhuntata?

Muuttuva yliopistolaki on muiden muassa muuttamassa yliopiston henkilökunnan virkasuhteita työsuhteiksi. Tämä muuttanee myös työnhakumenetelmiä. "Kun virkasuhteet muuttuvat työsuhteiksi, yliopisto voi headhuntata. Kaikkia parhaita voimia ei saada nykyisellä avoi-

mella, julkisella haulla", Jyväskylän yliopiston hallintojohtaja **Erkki Tuunanen** sanoi yliopistolakiuunnoksesta järjestetyssä paneelikeskustelussa Agorassa perjantaina 7. lokakuuta. Yliopistolain uudistus etenee siten, että eduskunnan käsiteltäväksi se tulee helmikuussa. Tarkoitus on, että päätös vuoden 2010 alusta voimaan tulevasta laista tehdään Arkadianmäellä kesällä.

Jyväskylään neljä MM-opiskelijakultaa

Suomen miesten opiskelijamaajoukkue voitti mestaruuden Seinäjoella ja Kuortaneella marraskuun alkupuolella pelatuissa salibandy opiskelijoiden MM-kisoissa. Maailmanmestariksi kruunattiin myös neljä Jyväskylän yliopistossa opiskelevaa pelaajaa: maalivahti **Jarno**

Ihme (liikuntatieteellinen tiedekunta), **Ville Kuusela** (matemaattis-luonnontieteellinen), **Janne Hulmi** (OKL) ja **Veli-Matti Hynynen** (kauppätieteellinen) olivat mukana joukkueessa, joka kisojen kruunaksi kylvetti finaaliissa Tshekkiiä lukemin 9-3. Suomen naisten joukkue jäi omassa turnauksessaan MM-hopealle. Jyväskylän yliopistosta naisten ryhmässä pelasi **Elina Sinisalo**.

ollut edaattori

KYSYN VAAN

Miksi opiskelutodistuksella ei saa alennusta junassa?

JOS YLIOPISTON opiskelija tahtoo matkustaa junalla puoleen hintaan, on konduktöörille vilautettava opiskelijakorttia. Jos sitä ei vielä ole, ei edes yliopiston myöntämä virallinen opiskelutodistus tuo alennusta. Opiskelijan on vaikka vain yhdenkin matkan takia hankittava VR:n ja Matka- huollon yhteinen opiskelijakortti.

Miksi yliopiston opiskelijapalveluiden virallinen opiskelutodistus ei edes väliaikaisesti oikeuta alennukseen, VR:n myyntipalvelupäällikkö Timo Silvennoinen?

"Se on niin ihan selkeyden vuoksi. Erilaisia kortteja on sen maan kymmeniä, että tarkastus jumittuisi, jos konduktöörin pitäisi alkaa arvioida niiden kelpoisuutta. Pelkonamme on myös se, että jos kanslistin kirjoittama todistus kävisi, monilta voisi jäädä kortti kokonaan hakematta."

Opiskelutodistus on kuitenkin virallinen, ja se oikeuttaa useimmissa paikoissa alennukseen. Miksei junassa, vaikka hiukan hidastaisikin tarkastusta?

"Vaikkapa paikallisessa ruokalassa alennus määräytyy aika yksiselitteisesti. Todistuksesta ei kuitenkaan käy ilmi, täyttääkö opiskelija VR:n alennusehdot – vai onko hän esimerkiksi jatko-opiskelija. Kyse siis ei ole mistään turhasta byrokratiasta. Pyydämme opiskelijalta ensin oppilaitoksen leimalla varustetun todistuksen ja tarkastamme siis itse, onko hänellä oikeus alennukseen."

Miksi väliaikainenkin kortti maksaa saman verran kuin koko vuoden kortti, 6 euroa?

Korttihan ei maksa, mutta tarra kylläkin. Otamme pienen maksun todistuksen tekokustannusten takia, mutta myös siksi, ettei joku teetä kortteja jostain syystä useampaa. Tästä asiasta on kylä keskusteltu opiskelijajärjestöjen kanssa, ja käytännön syistä toimimme näin.

Paljonko kortteja on tänä syksynä jaettu Jyväskylässä?

Tuota en osaa ihan tarkkaan sanoa, mutta arvioisin, että satoja.

Ei vastausta:

- Ulkoministeri Alexander Stubb (kok.)
- Ympäristöministeri Paula Lehtomäki (kesk.)
- Työministeri Tarja Cronberg (vihr.)
- Liikenneministeri Anu Vehviläinen (kesk.)



Kuvat: puolueiden kuvapankit, Riku Suonio.

edarissa runttauspolitiikan perusteet

edariin vuonna 1971, aikana jolloin sosialisteilla ja stalinismilla oli vahva ote yliopistopolitiikkaan. Pekkarisen mukaan stalinismin ylipursuava vyöry oli jo tuolloin vannoutuneen keskustalaisen silmissä lähinnä huvittavaa, mutta se tarjosi myös mahdollisuuden päästä vääntämään asioista. Vääntämisestä nuori edustaja nautti, sillä hän on omien sanojensa mukaan ollut aina vilkas luonne ja kova runttaamaan asioita loppuun saakka. Runttauspolitiikan perusteiden lisäksi

si tuleva ministeri oppi ylioppilaskuntapolitiikassa ymmärtämään yhteisötoiminnan pelisääntöjä ja esiintymään. Esiintymistaidoista ei ole ollut ainaakaan haittaa hänen kohdatessaan kansaa pitkin Suomen toreja. Haittaa ei myöskään ole ollut tuona aikana solmituista kontakteista. Pekkarinen tutustui 1970-luvulla valtakunnallisessa keskustan opiskelijaliitossa moniin tänäkin päivänä yhteiskunnan huipulla vaikuttaviin henkilöihin, joiden ystävyys on todennäköi-

sesti helpottanut hänen poliitikon uraansa. Eräänä tällaisena henkilönä mainittakoon matkapuhelinvalmistaja Nokian ja öljy-yhtiö Shellin hallitusten puheenjohtaja **Jorma Ollila**. **MINNANSALISSA** puhuvan Pekkarisen julkisuuskuva on herkullisen risti-riitainen. Toisaalta häntä pidetään idearikkaana ja vahvana poliitikkona, mutta toisaalta hänet tunnetaan myös ärhäkästä temperamentistaan ja ajoittaisesta yliherkkyydestään arvostelulle. Myös mi-

nisteri tuntee omat heikkoutensa. "Poliitikon tehtävänä on pysyä rahallisena, ottaa annettu kritiikki vastaan ja yrittää löytää siitä ristiriitaisuuksia. Kyllä mä yritän ottaa arvostelun kauniisti, mutta aina ei vaan jaksaa", naurahtaa Pekkarinen ja katoaa kyselevien ihmisten joukkoon. Ministeriä katsellessa lipsahtaa kynniseen mieleen helposti ajatus: ennen vaaleja jaksaa.

Joonas Laitinen

Jonna Rusanen

NÄKÖKULMIA

reuna
huomautus

Pasi Ilmari Jääskeläinen

Nuorten
rahattomuudesta

PÄÄSIN JYVÄSKYLÄN yliopistoon 1994. Olin ollut pitkään nuori ja rahaton. Etenkään jälkimmäistä asiointilaa opiskelu ei korjannut. Opintoraha oli pieni. Traagisesti juhlimista ei rajoittanut järki vaan rahojen loppuminen. Jääkaapissa oli tyhjää tilaa enemmän kuin itse asunnossa. Opintolainakin muuttui isoksi summaksi vasta vuosia myöhemmin, kun sitä piti ryhtyä maksamaan takaisin.

Ihmettelimme toisten nuorten ja köyhien opiskelijoiden kanssa, miksei keski-ikäisten hallitsema yhteiskunta anna meille enemmän rahaa. Kadehdimme pitkäikäistyöttömien verrattain korkeaa tulotasoa. Päätin tehdä empiirisen tutkimuksen. Onnistuin muuttumaan taitavasti keski-ikäiseksi. Prosessiin kului aikaa parikymmentä vuotta, mutta aavistelin näkökulman vaihdoksen avulla saavani selville, miksi keski-ikäiset haluavat pitää nuoret köyhinä. Niin kävikin. Nyt näen kaiken selvästi.

VALITAN, NUORET, mutta rahattomuutenne kuuluu asiaan. Varakas nuori on kauhistus – iljettävä anomalia, joka rupeaa usein kokoomusnuoreksi. (Termillä tarkoitetaan olentoa, joka on ulkoiselta olemukseltaan nuori, mutta jonka sisällä on keski-ikäisen nahistunut sielu.)

Luonto ei kerta kaikkiaan ole tarkoittanut nuorta ihmistä omistamaan rahaa. Rahan sijasta luonto on antanut nuorelle kauneutta, vapautta ja energiaa. (Jos joku nuori nyt alkaa vinkua, ettei siis todellakaan ole kaunis, kannattaa ottaa valokuva naamasta ja verrata sitä todellisuuteen pari vuosikymmentä myöhemmin. Jo näyttää entinen naama niin ihanan kauniilta, että oikein itkettä.)

Kyse on paitsi luonnonjärjestyksestä, myös yhteiskunnallisista rakenteista. Laskelmin voidaan osoittaa, että jos kauniille, vapaalle ja energiselle nuorelle antaa riittävästi rahaa, häneltä viedään syy ruveta keski-ikäiseksi. Raha on ainoa hyvä asia keski-ikäisyydessä. Keski-ikäisenä joutuu olemaan ruma ja väsynyt. Vapauskin tarkoittaa nokkaunia sohvalle.

JOS UUSIA KESKI-IKÄISIÄ ei enää syntyisi, väestön ikärakenne alkaisi vääristyä. Pian Suomessa olisi rahakkaiden, kauniiden, vapaiden ja energisten nuorten lisäksi vain eläkeläisiä, jollaisiksi keski-ikäiset rupeavat, kun ovat ansainneet niin paljon rahaa, ettei heitä enää huvita tehdä töitä.

Silloin yhteiskunta romahtaisi. Nuoret ehkä muuttavat maailmaa, mutta keski-ikäiset pitävät sitä toiminnassa – antamalla nuorille liian vähän rahaa.

JYVÄSKYLÄN
YLIOPIPPILASLEHTI

Opinkivi, 1 kerros, huoneet 119 – 120
Keskussairaalan tie 2, 40600 Jyväskylä
Sähköposti jylkkari@jyy.fi, nettisivut www.jylkkari.fi
Faksi (014) 260 3928

Päätoimittaja **Marja Honkonen**
010 423 4509, paatoimittaja@jyy.fi
Toimittaja **Iiro-Pekka Airola**
010 423 4510, toimittaja@jyy.fi
Siviilipalvelusmies **Riku Suonio** (kannen kuvitus)
010 423 4511, sivari@jyy.fi

Painos 7 000 kpl. Painopaikka I-print Oy,
Seinäjoki, puh (06) 418 6750. ISSN 0356 – 7362.



pääkirjoitus

17. marraskuuta 2008

Vika on tietenkin sinussa

Ollaanpa rehellisiä. Käsi ylös kaikki ne, jotka ovat tällä viikolla murehtineet valmistumista, opintoja tai kesätyöpaikkaa. Kenen yöunia ovat vähentäneet tasapuolisesti bileet ja tentit? Kenellä ei ole ollut yhtään vapaata iltaa sitten viime kuun?

Suoritusyhteiskunnan vaatimukset ovat sikamaiset: opiskelun lisäksi pitäisi ehtiä harrastamaan, töihin ja parisuhteeseen. Samaan aikaan tulee juosta yöjalassa ja ulkomailla, ettei antaisi elämäntöntä kuvaa itsestään. Töitä on luvassa vain "parhaille tyypeille", sanotaan.

Siksi ei kai ole ihme, että joihinkin paikkoihin on – kuulemma – jo tullut kesätyöhakemuksia. Niin, marraskuun alussa.

Vika on meissä. Pakkohan ei ole kuin kuola, mutta ymmärtääkseni monen ei vielä tekisi mieli. Silti aivan vapaaehtoisesti suostumme tekemään pitkiä päiviä huonoin ehdoin ja suorittamaan suorittamisen perään.

Kukkulan päälle nostamme sen, joka vetää itsensä pahimpaan piippuun. Kahvipöydissä käydään huomaamatta sairasta kisaa.

"Mun elämä on vain tätä työtä ja koulua", kehuu yksi.

"Mulla ei ole ollut lomaa sitten ylioppilaskirjoitusten", nokittaa toinen.

Hyvät uutiset seuraavat tässä: yli-ihmissassassa ei tarvitse pärjätä.

Siitä yritetään muistuttaa myös ylioppilaskunnan ja YTHS:n järjestämällä hyvinvointiviikolla, jonka teemana on henkinen hyvinvointi. Siis yksinkertaisimmillaan se, että vetää välillä henkeä.

Huilausvaran vaatiminen on toki hankalaa – niin kauan kuin joku

"Huilausvaran vaatiminen on toki hankalaa – niin kauan kuin joku on valmis juoksemaan elantonsa perässä eläimenä, monen muunkin on pakko.

on valmis juoksemaan elantonsa perässä eläimenä, monen muunkin on pakko.

On myös teeskentelyä puhua siitä, kuinka raha on vain rahaa ja kuinka toimeentuloon sa ei saisi suhtautua niin ahdistuneesti. Ahdistus kannattaa kuitenkin opetella myttämään oikeisiin mittasuhteisiin.

On niitä muitakin arvoja kuin talouskasvu. Oikeasti.

Pitää tehdä yhteispäätös: vastedes kukin otakoon päivästänsä kolme tuntia, jolloin ei saa olla mistään huolissaan. Ajan voi käyttää oman tai kaverin mahan rapsutteluun, höyryn puhalteluun pakkasilmassa tai vain sängyllä köllöttelyyn. Laiskuussyytökset on sillä aikaa kielletty – käynnissä on tärkeä hyvinvoinninhuoltotyö.

Terveys on turhuutta vain siihen saakka, kun sen menettää.

Marja Honkonen
paatoimittaja@jyy.fi



LEHTI – TOTUUS SEURAA PERÄSTÄ

Muusikko häiritsi
viinanjuontia

Jazzmuusikko **Emma Salokoski** häiritsi törkeästi jopa kahdensadan ihmisen viinanjuontia marraskuisella keikallaan jyväskyläläisravintolassa. Erityisen paljon häiriintyi koulutuspäivien vuoksi paikalla ollut joukko rehtoreita, joilla oli viininlipittämisen ja näyttäytymisen sijaan rehti tarkoitus juoda itsensä persehumalaan.

"Yritä siinä sitten saada kuudetta jallukalaa alas, kun joku hyvältä näyttämiseen kes-

kittyvä inisijä turputtaa lavalla, että olisitteko hiljempaa, tässä menee syvästi tunteminen ja hyvältä näyttäminen hukkaan?" muistelee edelleen järkyttynyt alakoulun rehtori.

Useiden silminnäkijöiden mukaan myös muissa jyväskyläläisravintoloissa on ihmisten viinanjuontia häiritetty muun muassa kuuden euron kaljoilla ja pienestäkin torkkumisesta ulos heittämillä ovimiehillä.

Totouden tietotoimisto
lehti.samizdat.info

TOIMITUS
SUOSITTELEE**SEKSIVAU** (ilmaisu).

Kiitos tästäkin, Ilta-Sanomata.

KURPITSANSIEMENET (ruoka).

Ne on niin ihania! Ihan sama, mihin niitä laittaa. Sämpylöissä ne ovat tosi hyviä.

VESKUN VOIHKAISET (musiikki).

Vaikkei Loirin Kasari-levyltä muuta kuuntelisi, Miksi naiset rakastuvat renttuihin -biisin mutinoilla ja Onnen kulkurin sananvenytyksillä kannattaa itseään hauskuttaa.

Elämän
Parasta
Aikaa

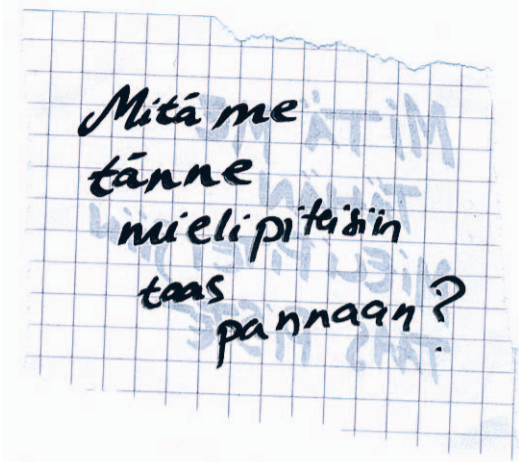
"PROMOOTIOTILAISUUDESSA SEN
VIHDON TAJUSIN - MINUN OLI
VARATTAVA AIKA YTHS:LLE.
VIISAUDENHAMPAANI OLIVAT
RUNNONEET KOKO MUUN PURU-
KALUSTONI ABSTRAKTIKSI
TAIDETEKSEKSI."



vapaa sana

” Ai tsast vaant tu sei, ai nou veri meni piippul huu tount spiiik eksölent inklissh pat huu aar stil kvait intelitsent. Sam ov tem aar iivön ministers. Toimittaja Heikki Aittokoski vastaa ”apinaenglantia” puhuvia kritisoineelle Lenita Airstolle. (Helsingin Sanomat 11.11.2008)

Jylkkäri haluaa tietää, mitä opiskelijat ajattelevat. Lähetä mielipide osoitteeseen jylkkari@jyy.fi. Kirjoita lyhyesti. Toimitus varaa oikeuden lyhentää ja käsitellä kirjoituksia tarvittaessa.



Kuten te tarkkasilmäiset lukijamme ovat varmaan panneet merkille, *Jylkkäri*in toiveiden tynnyri eli tämä mielipidepalsta on tänä syksynä kumissut aiempaakin tyhjemmän. Lämmin kiitos muutamille kirjoittajille, mutta turhan harvassa olette olleet.

Koska jatkuva irtokuva-aiheiden ja väkisin väännetty keksiminen tyhjän tilan täyttämiseksi alkaa pi-

demmän päälle kyllästyttää, toivomme teidän tarttuvan kynään ja kirjoittavan meille ihan mistä vaan. Luulisi teiltä munaa löytyvän.

Oikeasti, ihmiset! Alamme olla tilanteessa, jossa jopa poliittisten nuorisjärjestöjen kannanotot voidaan joutua huomioimaan.

Jylkkäriin toimitus
jylkkari@jyy.fi

GALLUP Mitä hyvinvointituotteita tai -palveluja käytät?



Jenni Partanen,
25, ruotsi:
”Käytän jotain elintarvikkeita, joilla ainakin sanotaan olevan terveysvaikutuksia, esimerkiksi vitamiinoituja mehuja.”

Johanna Väisänen,
24, OKL:
”Käytän Reilun kaupan tuotteita. Ajattelen, että ne vaikuttavat välillisesti tuottajien hyvinvointiin, mutta myös minun, koska niissä käytetään puhtaita raaka-aineita.”



Johannes Heikkilä,
21, historia:
”Koulutus. Yliopiston voi laskea yhteiskunnan tarjoamaksi hyvinvointipalveluksi mitä suurimmissa määrin.”

Tuomas Malinen,
24, englantia:
”Partavesi, deodorantti, saippua... Joskus käytän myös huulirasvaa.”



Laura Mäkkylä,
20, historia:
”Kirjastopalvelut ja terveydenhuolto, kulttuuri, uimahallit.”

IRTOKUVA

RIKU SUONIO



Syystuuli piiskasi Seminaarinmäkeä tiistaina 11. marraskuuta. Päärakennuksen parkkipaikan vieressä olevaa lipputankoa eivät kuitenkaan kaataneet luonnonvoimat, vaan itseksensä liikkeelle karrannut pakettiauto. Yliopiston turvallisuuspäällikkö Olli-Pekka Laakso kiitteli onnea, että kyytiä saivat ”vain” tangot – eivät esimerkiksi ihmiset. Paikalla on kuitenkin vilkas liikenne.

Oikaisu

Viime *Jylkkärissä* (13/2008) ”Glamouria ja raakaa työtä” -jutussa oli virheellinen kuvateksti. Toisin kuin kuvatekstissä väi-

tettiin, kuva ei ollut ainejärjestö Pörssi ry:n vuosijuhlasta, vaan Pörssin 22. lokakuuta järjestämiltä sitseiltä.

Vuosijuhlia Pörssi ry vietti perjantaina 24. lokakuuta Hotelli Rantasipi Laajavuoressa 250 hengen voimin.

JYY PÄÄ

Sivistystä Suomen yliopistoissa?

ERÄÄNÄ YLIOPISTON keskeisimmistä arvoista on perinteisesti pidetty sivistystä. Uskoakseni sivistys on merkittävä tekijä monen opiskelijan ja henkilökunnan edustajan ammatti-identiteetissä. Jopa yliopistolain mukaan yliopistojen tehtävänä on edistää tieteellistä ja taiteellista sivistystä.

Kuinka moni pysähtyy miettimään, mitä sivistys oikeastaan on ja mitä se käytännössä tarkoittaa yliopistoympäristössä?

Sivistys käsitteenä on monisäältäöinen: yliopistolaissa puhutaan nimen omaan tieteellisestä ja taiteellisesta sivistyksestä. Suurin osa meistä opiskelijoista on tullut yliopistoon lukion kautta, jonka yleissivistä-

vyyttä kerta toisensa jälkeen korostettiin.

Myös sivistynyttä käytöstä arvostetaan. Menemättä wikipediasta kopioituun sivistyksen etymologiaan, voi todeta sivistyksen liittyvän jollain tavalla tieteiden, taiteiden ja inhimillisen kulttuurin tapaan muokata ajatteluamme ja käyttäytymistämme.

Kaikki ajattelu ja käytös ei kuitenkaan ole sivistystä tai sivistynyttä.

TODELLISEN SIVISTYKSEN edellytyksenä on mielestäni halu tarkastella asioita laajemmasta perspektiivistä, ja laajentaa omaa perspektiiviään. Samalla toiset ihm-

set tulee nähdä elämän kanssamatkalaishina, sillä sivistyksen keskeinen tavoite on ihmisenä oleminen, vastakohtana pelkälle olemassaololle.

Mitä syvemmälle sivistyksen moninaisuuteen tutustuu, sitä selvempää on, että pelkkä yliopistokoulutus ei takaa sivistystä. Vastuu sivistymisestä on opiskelijalla itsellään.

SIVISTYMINEN VAATIIKIN asennetta jokaiselta meistä, halua sivistyä ja laajentaa näkemystään huolimatta yliopiston aina vain pieneneviin erityisosa-alueisiin keskittyvästä koulutuksesta.

Milloin viimeksi kävinkään kuuntelemassa kaupunginorkesteria? Milloin viimeksi lätkämatsissa?

Milloin viimeksi keskustelin syvällisesti jonkun eri mieltä olevan kanssa?

Maisterin paperit eivät kerro paljoa henkilön todellisesta osaamisesta koulutusta vastaavissa työtehtävissä. Yhtään mitään se ei kerro ihmisen sivistyneisyydestä.

Ilman sivistystä maisteri ei kuitenkaan ole juuri minkään arvoinen.

Mikael Viitala



Hyvinvoinnin alkulähteillä

Sosiaalivaliokunnassa huolehditaan valio-kuntalaisten välittömästä hyvinvoinnista: kokouksen osallistujat saavat tällä kertaa lounaan Ilokivestä.



PUHEENJOHTAJA Eero Tikka luonnehtii valiokuntaansa toiminnalliseksi edunvalvojaksi. Keskustelua syntyy häiritäydhyshenkilön sukupuolesta, opiskelijoiden työhyvinvoinnista ja JYYn tasa-arvo- ja yhdenvertaisuussuunnitelmasta. Sopovaliokunnassa hyvinvointi ei kuitenkaan jää vain paperille: järjestetty on muun muassa sieniretkiä, verenluovutustempauksia ja ekskursionia. Suunnitteilla on myös yliopiston johdon kyselytunti joulukuun alussa.

SOPOVALIOKUNNAN jokainen kokous pyritään rakentamaan sopivan teeman ympärille. Kokouksissa vierailee säännöllisesti asiantuntijoita, joita valiokunta saa tentata opiskelijoita koskevista kysymyksistä.

Esityslistalla vakiokohtina ovat asumisen, toimeentulo, terveys ja tasa-arvo; perusasioista pääsee siis nopeasti kärryil-

le. Sen sijaan sopiipukkeja kuivaksi luulun kokouspöydän yllä lentää sen verran, ettei ensikertalainen pysy mukana.

Tikan mukaan parasta sopovaliokunnassa ovat ihmiset. Monipuolisessa porukassa opiskelijoiden eteen tulevista epäkohdista saa kattavan kuvan.

Edustajisto saa terveisiä puheenjohtajalta.

”Sopoasioista vauhkotaan aina ennen edarivaaleja, mutta valiokunnassa edattoreita ei näy. Tämä olisi helppo, laiskan tapa vaikuttaa.”

JYYn sopotapahtumista suurin on ajankohtainen juuri nyt. Vuoden 2008 hyvinvointiviikolla 17.11.–20.11. järjestetään hyvinvointiseminaareja, stressiluentoja, kaverihierontaa ja rentoutusharjoituksia. Pidä Hyvänä -viikon teemanäytelmä tänä vuonna henkinen hyvinvointi.

Piia-Maria Vidgren

Sarjassa esitellään JYYn valiokuntatoimintaa.

PASKA KOTISEUTU

Kirjoittajat purkavat traumoja kotipitäjästään – omalla murteellaan.

Vihti tutuksi

ENSINNÄKÄÄN VIHDISSÄHÄN ei todellakaan oo mitää murretta, vaikka kunnaisät yritti kunnan 500-vuotispäivän kunniaks jotain murrekirjaa väsäätä. Sana ”Vihti” juontaa juurensa muinaisgermaanisesta johdannaisesta, joka tarkoittaa noituutta.

Vihtiä repii kahtiajako Nummelan ja muun Vihdin välillä. Nummelasta on maailmalle ponnistanu ansikkelat ja janisieviset, ja sinne haluttais tehdä Ideaparkkikin. Nummelasta tulee nummelalaisia ja muualta Vihdistä vihtiläisiä. Tää johtuu ihan nummelalaisten halusta profiloitua enemmänkin Espoon kyljessä olevaksi kasvukeskukseks ku Vihdin taajamaks. Ja muut kattoo kateellisena perään ja suureen ääneen toittottaa Nummelan kuuluvan Vihtiin.

Välillä on naurattanu, ku kaverit täällä Jyskylässä aina sanoo mun kotipaikkakunnasta: ”nii se on siellä pääkaupunkiseudulla.” Vihti on pelkkää landee siinä pääkaupunkiseudun rajalla, ja henkinen etäisyys Kehä kolmoselle mitataan valovuosissa.

Pari kertaa mun kotipaikkakunta on tätä ennenki päässy lehteen. Ekalla kerralla useemman lehden otsikoihin pääs uutinen Vihdin vesitornista, jonne oravat oli perustanu baarin. Tästä huolestuneena aloitettiin vuonna 2005 veden klooraaminen rannemitalla, joka on jatkunut tähän päivään asti ja aiheuttaa mulle vieläki närästystä, ku käyn kotipuoleessa.

Toisella kerralla oli aukeeman kokonen juttu siitä, kuinka ammatillisia opintoja suorittavat nuoret miehet ajelee ympyrää kylillä perjantai- ja lauantai-iltaisin non-stopina. Tästä syystä viikonloppuisin ei voi olla ihmisten ilmoilla selvinpäin, vaan on suunnattava Nummelan kuppiloihin. Tai jos haluaa turpaasa aivan varmasti, niin mikä tahansa räkälä Vihdissä käy. Siellä saattaa nähä paikallisia julkimoita, ja viimeki kerralla eräs altaat jo jättänyt uimalegenda teki kuperkeikan kaataen pöytäme hie- man ennenkö lens ulos baarista.

Vihti on ollu kans näköradiossa yhen sarjan tapahtumapaikkana. Viime keväänä MTV3:lla pyöri sarja *Veljet*, josta tärkeimmän *Keskisuomalainen* kiteytti osuvasti: ”Veljekset asuvat Vihdissä, joka on saanut tv-sarjan ansiosta maineen säsiittoisena junttilana.”

Martti Pohjonen

Kirjoittaja on syntynyt Laihialla, sydämetään keskisuomalainen ja ei oikeasti vihaa kotipaikkakuntaansa.



Ylioppilaiden ykkösnainen tuntee vaikuttaneensa

RIKU SUONIO

SYL:n hallituksen varapuheenjohtaja Katri Nokela on tyytyväinen, että puolison tulojen vaikutus opintotuen asumislisään poistuu.

SUOMEN ylioppilaskuntien liiton hallituksen pesti lähestyy loppuaan. Nykyiset jäsenet istuvat vuoden loppuun, mutta katse siirtyy väkisinkin jo tulevaisuuteen, kun uusi hallitus valitaan marraskuun lopulla.

Jyväskylän yliopiston ylioppilaskunnan edustajana SYL:n hallituksessa on ollut **Katri Nokela**. Mitä vuodesta on jäänyt käteen?

”Kun asioista on oppinut paljon, ajatuksetkin ovat muuttuneet aika lailla”, aiemmin JYYn hallituksessa koulutuspolitiikasta vastannut Nokela summaa.

Hän kokee, että vuoden aikana SYL:n hallitus on saanut opiskelijoille hyvää aikaa. Tärkeimmäksi hän listaa, että vuoden vaihteen jälkeen puolison tulojen vaikutus opintotuen asumislisään poistuu. Jo pitkään kitkaa opiskelijoiden keskuudessa aiheuttaneen seikan poistamisessa SYL oli Nokelan mukaan tärkeä lobbari.

TOISAALTA MYÖS pettymyksiä on tullut eteen hitaiksikin koetuissa poliittisissa prosesseissa.

Nokelan mukaan SYL:n valittu linja on nimenomaan vaikuttaminen suoraan ministeriö- ja eduskuntatasolla. Toisaalta pian väistyvä varapuheenjohtaja toivoisi ylioppilasliikkeeltä rohkeampia avauksia.

Esimerkiksi hän ottaa korkeakoulujärjestelmän.



Katri Nokelan mielestä Suomen opiskelijakentän laajuus on samaan aikaan sekä vahvuus että ongelma. Siinä riittää joukkovoimaa, mutta yhteisten linjojen löytäminen on joskus vaikeaa.

”Virallisesti meillä on duaalimalli, mutta koko ajan tapahtuu eri puolilla jotain. Muutos on hallitsematonta. Joillain aloilla amk-tutkinnolla pääsee maisteriohjelmiin, toisilla taas ei”, Nokela mainitsee.

VARAPUHEENJOHTAJAN pestiä hallituksessa hoitaneen Nokelan voi hyvällä syyllä sanoa olevan ylioppilaiden ykkösnainen, sillä sekä SYL:n hallituksen puheenjohtaja että pääsihteeri ovat miehiä. ”En minä toimistolla ollessa ole miettinyt sitä naisena olemista. Se ei ole ollut ratkaiseva tekijä”, Nokela korostaa. ”Yhteiskunnallisesti lasikatto on kyllä edelleen olemassa. Ylioppilasliikkeessäkin siitä voisi puhua enemmän.”

SYL:n hallituksessakaan ei ole ollut 2000-luvulla kuin yksi naispuheenjohtaja. Viime vuonna naisia ei ollut edes

ehdolla, ja samoin näyttäisi käyvän nytkin.

NOKELALLA SEN SIJAAN on pyrkimys nuijan varteen – tosin ei SYL:n, vaan Sosialidemokraattisten Opiskelijoiden. Kävi puheenjohtajavaalissa marraskuun viimeisenä viikonloppuna miten vain, yhteiskuntapolitiikan opiskelijan ensi vuoden suunnitelmissa yksi asia on varma.

”Gradua pitäisi ruveta vääntämään.”

Iiro-Pekka Airola
toimittaja@jyy.fi

SYL:lle valitaan uusi hallitus liittokokouksessa Espoossa 21.–22. marraskuuta. Jyväskylästä ehdolla on JYYn hallituksen puheenjohtaja Olli-Pekka Koljonen.

Asukasneuvostoon pyrkii kolmekymmentä

Kylävaaleissa 26 ehdokasta jää rannalle, mutta takaporttina ovat edustajiston päätettävissä olevat paikat.

TIISTAINA 18. marraskuuta Kortepohjan ylioppilaskylän asukkaat saavat valita 30 ehdokkaasta neljä jäsentä asukasneuvostoon tulevaksi vuodeksi.

Äänioikeuttaan voivat käyttää kaikki kylässä asuvat 16 vuotta täyttäneet. Lapun voi pudottaa uurna ravintola Rentukassa kello 14–22, ellei ole tehnyt sitä jo ennakkoon äänestyksessä viikkoa aiemmin. Vaalivalvojaisia jännitetään samassa paikassa illalla.

Kylävaaleissa pettymään joutuneille – kuten kaikille muillekin halukkaille – on kuitenkin vielä tarjolla viisi paikkaa, joiden jaosta päättää JYYn edustajisto myöhemmin.

Iiro-Pekka Airola
toimittaja@jyy.fi

VAALILIITTOIHIN KUULUMATTOMAT EHDOKKAAT
2 Oikari Päivi

PD & JYKO

3 Rytkölä Sebastian
4 Vesala Antti
5 Jokinen Juuso
6 Viitanen Ilkka
7 Pyykkö Sami

KYSE ON KYLÄSTÄSI

8 Ahola Tiina
9 Hämäläinen Heli

10 Kalenius Konsta
11 Koskenniemi Janne
12 Lehtiranta Juha
13 Mäkinen Panu
14 Pursiainen Anni
15 Qvist Ville
16 Yli-Tainio Antti

PUNAINEN VIIVA

17 Hyvärinen Antti
18 Jalonen Sanna-Mari
19 Kaskivaara Leena

20 Kinnunen Hannupekka
21 Kratochvil Joachim
22 Lehmuskenttä Antero
23 Lindberg Nina
24 Miettinen Jarmo
25 Mäkinen Mikko
26 Nivalainen Markku
27 Peltokorpi Sini
28 Puhakka Henna
29 Ronkainen Jukka-Pekka
30 Torikka Jukka
31 Vilhunen Jarkko

Lopetetaan kylävaalit

Kun kunnallisvaaleista on hädin tuskin toivuttu, Kortepohjan ylioppilaskylässä viedään läpi todelliset paikallisvaalit, kun valittavana ovat ehdokkaat asukasneuvostoon.

Herää vain yksi kysymys: miksi?

Jokavuotisissa vaaleissa valitaan asukasneuvoston yhdeksästä jäsenestä vain alle puolet, kun JYYn edustajisto päättää kuitenkin viidestä jäsenestä. Kyse ei ole myöskään mistään lähidemokratian riemuvoitosta: kun edellisen kerran kylävaalit pidettiin edustajistovaalittomana syksynä vuonna 2006, äänestysprosentti oli 14,5 prosenttia. Edarivaalivuosina innostus on painunut vieläkin alemmas kymmenen prosentin pintaan.

Järjetöntä on ennen kaikkea suhteellisen vaalittavan käyttö. Kun ehdokaslistoja saadaan kasaan vain muutama, eikä ehdokkaat voisi vain asettaa järjestykseen suoraan henkilökohtaisen äänimäärän mukaan?

Nykymuodossaan kylävaalit saisi lopettaa, ja kaikkien asukasneuvoston jäsenten valinta tulisi jättää JYYn edustajiston huoleksi. Edarista tuttuja naamoja kun toimijat nytkin pääosin ovat.

Tästä huolimatta käytän ääneni.



Iiro-Pekka Airola



Jokainen tanssija taaplaa omalla tyyllillään. On tennaria ja tanssikenkää, osa menee ihan paljasjaloin. Yhdet tuijottavat toisiaan kauniisti silmiin, toiset parin olan yli kaukaisuuteen ja kolmannet omia jalkojaan. Keskellä punaisessa paidassa Hannu Jääskeläinen, oikealla edessä Kirsi Ahola ja Leena Lyytinen.

Saisko luvan?

Kun Aki Soudunsaari kolme vuotta sitten veti yliopisto-liikunnan seurataanssikurssia, väkeä oli selvästi nykyistä vähemmän. Kurssille ei kuitenkaan tuo pelkkä paritanssihuuma.

RYHTILÄSSÄ, kampusalueella sijaitsevassa vanhassa puutalossa, pärahtää tanssitunti vauhdilla käyntiin. Täällä ei värjötellä, vaan mennään suoraan asiaan.

”Ottakaa tilaa salista ja sitten tanssitaan”, Ulla Martinmäki ohjeistaa *See you later Alligatorin* räpähtäessä soimaan.

Ensin kerrataan edelliskerran opit, joten rokkitanseista bugg on tanssijoille jo tuttua kauraa. Käden ali, perusaskel, käden ali ja vaihto... Tanssijoilla on aidosti hauskaa, eikä sivustaseuraajakaan saa vihattavaa jalkaansa kuriin. Ja hymyjä näkyy enemmän kuin yhden päivän aikana yhteensä!

Ohjaajien mukaan jokaisella on omat syynsä tulla kurssille.

”Täällä on sellaisia, jotka ovat lavatansseissakin käyneet”, Martinmäki tietää.

”Tai sitten tullaan hiomaan sitä häävalssitaitoa”, Aki Soudunsaari jatkaa.

Kurssilaisista Hannu Jääskeläinen, 29, innostui kavereiden esimerkistä.

”Mie en osannut tanssia, mutta kaverit kävi lavatansseissa. Täällä on tilaisuus opetella kunnolla ja intokin on iskenyt päälle.”

Myös Leena Lyytiselle, 27, ja Kirsi Aholalle, 27, tanssista on tullut tärkeä harrastus.

”Molemmat harmiteltiin sitä, ettei ole



Tanssikurssia Ryhtilässä ohjaavat Ulla Martinmäki ja Aki Soudunsaari, joiden mukaan kurssilla olevilla on monenlaisia motiiveja.

mitään harrastusta”, Ahola kertoo.

”Toisena vaihtoehtona oli ratsastus,

mutta se on liian kallista. Eikä sitä liikuntatarralla saa.” Uusi harrastus on vie-

nyt mukanaan – tyttöjen mukaan tunti jää väliin vain ebolaviruksen uhalla.

VAIKKA MONI TULEE kurssille parin kanssa, Soudunsaaren mielestä ei kannata pelätä jäävänsä ilman paria.

”Sitten kierrätetään ja muuta vastavaa.”

Tyttöparina olemisessakin on omat puolensa.

”Oppii sekä miehen että naisen askeleet. Meillä on myös tiivis kertaus kotona. Yritän saada toisen sieltä tietokoneen äärestä oppimaan pari tiukkaa liikettä”, Ahola nauraa.

”Pointtina on kuitenkin se, että pääsee tanssimaan. Ei tänne mitään miehiä olla tultu etsimään”, Lyytinen muistuttaa hymyillen.

UUTEEN TANSSIIN, cha chaan, siirryttäessä rytmi muuttuu totaalisesti. Ohjaajat ovat jännittäneet sitä, miten lattaritanssien kanssa käy. Suomalaiset kun pelästyvät helposti kuumien rytmien edessä.

”Tässä vaiheessa pelokkaimmat yleensä jäävät pois. Pelätään, että mitä jos se lantio ei liikukaan”, Martinmäki pohtii.

Tälläkin kerralla osallistujia kuitenkin on se takuvarma yli kolmekymmentä. Ilmiselvästikään liukkaiden lantioiden, taaksekkammattujen hiuksien ja rintakarvojen puutetta ei pelätä.

Ohjaajien näytettyä mallia naiset kerääntyvät Martinmäen ja miehet Soudunsaaren taakse opettelemaan perusaskeleita. Cha chan rytmi vaikuttaa kinkkiseltä: toiset opettelevat askelia hidastettuna, toiset nyökyttelevät rytmiä laskien ja osa laskee ihan ääneen.

”Cha chan hokeminen on hyvä siinä

rytmin hakemisessa”, Soudunsaari neuvoo.

Kun perusaskeleet sujuvat, haetaan kuvioihin liikkuvuutta. Salin pingispöydät, kello ja puomit ovat hyviä kiintopisteitä käännyttyäessä cha cha yy kaa koo.

Martinmäen mielestä lattareissa on tietynlaista intensiivisyyttä ja seksikkyyttä, mitä suomalaisissa tansseissa ei ole.

”On hauska päästä vähän pyörittelemaan ja keinuttelemaan. Ja on helpompaa sulaa siihen musiikkiin.”

MIKSI TANSSIKÄRPÄNEN on sitten purrut? Ainakin Lyytinen, Jääskeläinen ja Ahola ovat tulleet hakemaan vaihtoehtoa perusbaarihytkymiselle.

”Kuppilassa istuessa ei saa samalla tavalla kontaktia kuin tuolla lavoilla”, tietää Jääskeläinen.

”Perinteisestä baarielämästä on mennyt maku, kun siellä ollaan kuin lihatiskillä”, Ahola peesaa.

Olisivatko he sitten tulleet tanssikurssille vaikka neljä vuotta sitten? Kaikki kolme vakuuttavat, ettei kyse ole pelkästään iästä tai paritanssibuumista-kaan.

”No ehkä sitä ei enää ihan teenageporukkaan mene”, Ahola myöntää.

”Mutta aika vaikea sitä myöskään on ajatella, että onpa retroa, kun osaa tanssia humpppaa”, Lyytikäinen jatkaa.

Olivat syyt tanssi-intoon mitkä tahansa, ”parasta kuitenkin on se hyvä fiilis pois lähtiessä.”

Ann-Mari Huhtanen

Yliopistoliiikunta järjestää alkeista lähtevän seurataanssikurssin myös ensi keväänä.



INTO yho

Joku kuulee sen soinnun
Intohimo on asia
Kolme tar

Plim-ploim. **Juha Lahtinen** avaa oven iloisesti kitaran kainalossaan, vaikka ovikello irrottaa hänet intohimonsa parista. Lahtinen on poikkeuksellinen trubaduuri: hän säveltää ja sovittaa psalmeja niiden alkuperäisessä kieliasussa. Tavoitteena on löytää kaikille 150:lle psalmille oma musiikillinen tulkinta. Intoa tavoitteen saavuttamiseksi riittää, mutta Lahtinen myöntää, että siinä on haasteitakin.

”Psalmi 119:ssä on 176 jaetta. Se voi olla vähän vaikea”, mies naurahtaa.

Tähän mennessä kertyneet 15 teosta ja toinen mokoma valmiita sävellyksiä ovat syntyneet huolettomalla kaavalla.

”Aluksi kokeilin kitaralla juttuja ja hyräilen päälle – sitten sopiva psalmi vain löytyy”.

Aina ei ollut näin. Soittohalua miehellä on ollut jo pitkään, mutta hän ei saanut luotua omia kappaleita. Käänne tuli vuonna 2005, jolloin Lahtinen kääntyi uskoon ja sittemmin kiinnostui psalmeista.

”Ihan tyhjästä tuli hirveitä luomispuuskuja ja sävellyksiä alkoi syntyään nopeasti”.

Kun Lahtinen aloittaa psalmin 47 kitarallaan, mies loistaa sisältä. Väliin hän huudahtaa ”psalmi loppui, kertsä vielä” ja jatkaa kappaleen loppuun. Kasvoilta pystyy lukemaan, että teksteihin keskittyessään hän nauttii tekemisestään.

Usko on vahvasti läsnä Lahtisen harrastuksessa. Tärkeintä hänelle harrastuksessaan on oppia *Raamatua*, ja musisoinnin yhdistäminen siihen on ”tuplailo”. Lahtinen on esiintynytkin pariin otteeseen, mutta hän korostaa vain nautinnon merkitystä tekemisessä. Vetovoima musiikkiin tulee pyyteettömästi.

”En yritä olla mikään superkristitty enkä halua kuuluisaksi kiertämään lavoja. Minulle riittää, että saan kiertää omassa asunnossa tuolin ja sohvan välillä”, hän toteaa nöyrästi.

Näin nuorena Backstreet Boysia kuunnellut saa korvilleen sellaista musiikkia, josta todella pitää.

OHIMO distää

Teksti: Ville Salonen
Kuvat: Riku Suonio

uissa, toinen näkee sen rakkaansa silmissä.
a, jonka ääressä voi olla oma itsensä.
rinaa kertoo, miltä se näyttää.

Sanonnan mukaan ”ilo ilman rottaa on teeskentelyä”. **Satu Paloniemi** voi huoletta uskoa ilonsa aitouteen. Siitä pitävät huolen Lauri, Jaakko ja Kuisma – kolme puolitoistavuotiasta kesyrottaurosta. Kesyrrotat ovat kuuluneet Paloniemen elämään tasan kymmenen vuotta. Nykyiset karvapallot ovat jo viidettä sukupolvea. Silti rottien hurmaava vaikutus ei ole liehtynyt.

”Minusta on edelleen tosi hauskaa katsoa, kun ne vaikka hyökkäävät ahnaasti ruoan kimppuun”, Paloniemi selittää.

Rottailoa riittää usein pari tuntia päivässä. Kyseessä ei ole pelkkä hoivasuhde, vaan rotat kuuluvat kiinteästi elämään.

”Ruoat ja vedet vaihtaa viidessä minuutissa, mutta yleensä rotat ovat pari tuntia päivässä mukana muuta touhutta”.

Rotat eivät ole se yleisin harrastus. Paloniemi törmää ennakkoluuloihin jatkuvasti. Alkuhymetyksen jälkeiset hyvät tarkoittavat ”typerät” tietämättömyydestä johtuvat tiedustelut hän hyväksyy. Yksi kysymys kuitenkin alittaa riman.

”Entäs jos sinne päästäisi kissan? Olen kuullut sen liian monta kertaa”, Paloniemi purkaa tuntojaan.

Vastaamalla ennakkoluuloihin oma ”rottaihminen” identiteetti on kuitenkin vahvistunut. Intohimo näkyy arkielämässä selvästi. Hyllyssä on matkamuis-toina tuotuja rottakirjoja, ja rotat esiintyvät opinnoissakin.

”Ohjelmointikurssin työnä teimme työparini kanssa rottarekisterin”, tietojenkäsittelytieteiden opiskelija yllättää.

Parhaiten rottien merkityksen näkee Paloniemen rakastavaisessa otteessa, jolla hän laumaansa käsittelee – ne ovat kuin omia lapsia.

”Kyllä rotat ovat tärkeämpiä kuin puolittut ihmiset”, hän linjaa.

Ja mikseivät olisi. Sen verran vekkuleita Lauri, Jaakko ja Kuisma ovat.

Hippoksen jäähallin seisomat somo täyttyy nopeasti. Jääkiekkoon hurautanut **Heidi Killström** haluaa olla ajoissa paikoille, sillä joukkueiden sisääntulo on hänelle tärkeä osa ottelua. Ensimmäisenä jälle liitävät tuomarit. Kukaan ei taputa. Myöhemmin pelissä syyksi ilmenee, että ainakin yksi tuomareista on ”nuija”. Alku lupaa paljon, mutta komeaa showta ei nähdä. Edes JYP:n avauskentän esitely ei vakuuta. Killström on pettynyt.

”Tästä oli saanut pienellä vaivalla paljon paremman”, hän toteaa asiantuntevasti.

Pelin alkaessa huomaa nopeasti, että Killström ei ole stereotyyppinen jääkiekkofani. Nuori, pienikokoinen nainen seuraa peliä eleettömän keskittyneesti, ei huutele kentälle ja kommentoi tilanteita harvoin. Kuitenkin pinnan alla palaa.

”Keväällä piti lintsata luentoja, että ehti katsomaan pelejä. Silloin mietin, onko tämä intohimo vai pakkomielle.”

Killströmin intohimo on jatkunut yläasteelta koettelemuksista huolimatta. Muutto opiskelujen perässä Jyväskylään tarkoitti, että hallille pitää mennä usein yksin.

Jääkiekossa Killströmiä kiehtoo sen systemaattisuus. Kokoneen kannattajan arvostuksen saa vain pelillisillä ansioilla.

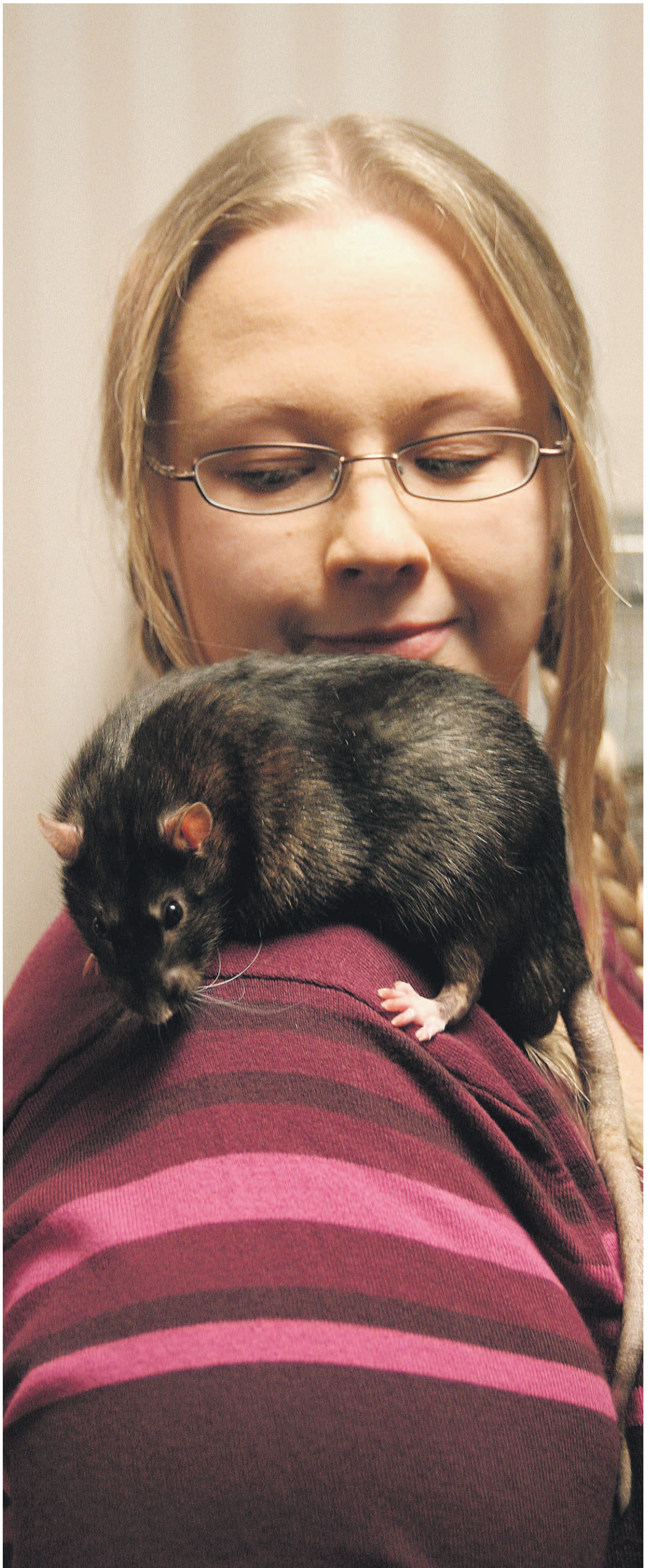
”Kaverini kannatti SaiPaa, koska oli ihastunut niiden maalivahtiin. Minusta se oli vähän outoa.”

Intohimon selittäjäksi paljastuu kuitenkin pelien tunnelataus. Tunne lähtee katsomossa kuulluista kommenteista – eivätkä kentän tappelutkaan haittaa.

”Eihän tämä ihan herkkänahkaisten juttu ole”, Killström perustelee.

JYP:n päihittäessä Pelicansin rutiininaomaisesti, suuria tunteita ei nähdä. Iloa ei suo sekään, että Blues jää Tampereella kakkoseksi Ilvekselle. Parempina päivinä lajista saa enemmän.

”Joskus tuntuu kuin itse voittaisi jostain, kun oma joukkue pärjää”, hän summaa.



Students helping students

Hugely popular Erasmus Student Network is all about mingling and not only about parties.

THIS AUTUMN'S FIRST ESN meeting was yet another success. Restaurant Ilokivi had a full house as students – both international and Finnish – came to hear what the ESN had in plans for the upcoming academic year.

“The first meeting of the year is usually the most popular and things quiet down after that. But we still get a pretty good turn out. I can’t remember the last time I would’ve held a meeting in Finnish”, says **Harri Lähdekorpi**, president of the ESN Jyväskylä section.

No such enthusiasm can be seen in any other university student board or committee meetings. Lähdekorpi can but guess about the reasons for the popularity of the ESN.

“I think what partly contributes is the fact that a lot of the exchange students are also ESN actives in their home countries. And maybe we just promote and organise things that international students are interested in, like experiences”, Lähdekorpi wonders.

INDEED, THE ESN HAS so far planned for the upcoming year a Pre Christmas Party, Club Saludi parties, and trips to Lapland and Russia, which are to include parties. Is the ESN just one big beerfest?

“Well, there is a lot of parties and trips, but we are trying to go for more other kinds of leisure activities as well, like sports. In fact, we are organising an activities day with the sport sciences students for the 24th of November – though there is also a party after that”, Lähdekorpi laughs.

Despite the excessive amount of parties, getting pissed is not what the ESN is trying to do for the international students. According to Lähdekorpi, it’s all about getting people to be mingle:

“What we want is to integrate Finnish and foreign students. A lot of the international

students here live in the same flats and move in the same crowds with other international students. They live in a kind of bubble. We can’t force them to mingle with Finnish people, but we can organise activities where they can do so.”

THOUGH ESN stands for Erasmus Student Network, the association isn’t only about the Erasmus exchange programme. The association stands for all students interested in being international.

“I try to avoid using the word Erasmus. That’s also why we don’t really talk about exchange students either, but of international students. We don’t want to exclude anyone. And we hope more Finnish students would take part as well. You don’t have to go on an exchange programme to be international”, Lähdekorpi says.

That is, the ESN also organises friendship programmes which aim to bring Finnish and international students together. One such programme, organised with the University subcommittee for international affairs, is the Family Friendship Programme, where international students get a chance to stay with a Finnish family. Another is the Buddy Programme in which the ESN sets up meets for Finnish and foreign students in the hope of finding new friendships among them.

“We try to find common points of interest and bring such people together. Even our motto is ‘students helping students’”, Lähdekorpi explains.

Indeed, organising things for international students is not the ESN’s only goal. Lähdekorpi also calls for activity on the students’ part.

“I hope international students would come and take part in ESN activities. Since we work on voluntary basis, there’s no parties if there’s no people to set them up. And that’s how you really get into Finnish culture, when you’re organising things yourself”, Lähdekorpi says.

Katarina Kalmari



“We are trying to go for more other kinds of leisure activities as well, like sports”, says Harri Lähdekorpi, president of the ESN Jyväskylä section.

FACT

Erasmus Student Network (ESN)

- An international student association founded in 1989 in Utrecht, Holland, in conjunction with the Erasmus exchange student programme.

- Aims to provide support to international students and develop student exchange.

- Has local sections in 32 countries, in 279 Higher

Education Institutions, with 14 local sections in Finland.

- Works mainly on voluntary basis. Motto: “Students helping students”.

- More information on the ESN Jyväskylä section: <http://esn.jyy.fi>

Great time in Sweden

During October Vasilis Karagiorgis was busy with assignments and exams but had some time to visit Stockholm and Tampere. Vasilis and his girlfriend traveled by ferry from Turku to Stockholm where they stayed for four days.

VASILIS WAS SURPRISED by how many people travel to Sweden on a working day.

“Since we did not have a cabin, it was a bit difficult to sleep in the boat. So,

when we arrived in Stockholm very early in the morning, we were exhausted,” he tells about the trip.

The Greek exchange student says he and his girlfriend were struck by Stockholm’s beauty: every building was worth a picture.

“It was architecture, colors and history combined in a unique way. We just couldn’t stop taking pictures.”

THE TRAVELLERS were lucky and managed to get a room in a new, cozy and cheap hostel in the center of the old town and the city.



AWAY FROM HOME

“The worst thing in Stockholm, except for how expensive it is, are the large number of breath-taking museums. You need a whole day to visit a museum thoroughly. That’s why we visited only the most famous of them, the Vasa museum, which is my favorite.”

For those who don’t know, Vasilis

explains that Vasa was a 17th century Swedish battleship that sunk on her maiden voyage but has been restored and turned into a museum.

“We also walked around the city a lot and were charmed by the nature. We had a picnic in one of the beautiful parks.”

On the last day, we met a friend of mine and went for shopping.”

“Finally, I left with the impression, maybe wrong, that Swedish people are a bit less helpful than Finns”, Vasilis smiles.

On the way back Vasilis and his girlfriend had planned to spend a few hours

seeing Turku, but the terrible weather forced them to stay at the station.

LAST WEEKEND of October Vasilis made another trip, this time to Tampere.

“It was a short visit but we got an idea of what Tampere feels like. Unfortunately, we didn’t know that everything would be closed on the All-saints day, so we mainly just walked around.”

Heidi Tamminen

Jyväskylän Ylioppilaslehti follows Vasilis Karagiorgis’ exchange semester in Jyväskylä.

Pitkäkestoinen terapia tiukassa

YHTS:n on vaikea tarjota pitkäkestoista hoitoa, sillä tarvitsijoita on niin paljon.

MIELENTERVEYDEN vastaanoton kävijämäärät ovat Ylioppilaiden terveydenhuoltosäätiön Jyväskylän aseman psykologin **Marjo Kotimäen** mukaan lisääntyneet kovasti 2000-luvulla.

”Voimme tarjota aiempaa vähemmän pitkäkestoista hoitoa ja joudumme painottamaan vastaanottokäyntejä tutkimusjaksoihin. Psykoterapian tarpeessa olijat, joilla opiskelukyky on heikentynyt tai vaarassa heikentyä, ohjaamme Kelan tukemaan psykoterapiaan”, Kotimäki kertoo.

Syynä kasvuun eivät kuitenkaan ole koulusurmat tai jotkut muut erityiset traagiset tapahtumat.

Kotimäen mukaan huolen aiheina ovat yleensä ne perinteiset – itsenäistyminen, parisuhde ja opiskelut. Vastaanotolle saa jonottaa vaihtelevasti. YTHS on linjannut pyrkivänsä noudattamaan julkista alaa sitovaa hoitotakuulakia, ja kiireelliset tapaukset halutaan hoitoon nopeasti.

Sitä, kuinka nopeasti apua tarvitaan, arvioidaan yhdessä opiskelijan kanssa.

”Opiskelijalla voi olla jokin vakavasti myös opiskelukykyä uhkaava psyykinen vaikeus, joka ilmenee ahdistuneisuutena, masentuneisuutena, pakonomaisina toimintoina tai ajatuksina ja itsensä vahingoittamisena eri tavoin”, Kotimäki luettelee yleisimpiä oireita.

Hän muistuttaa, ettei YTHS ole akuutin hoidon yksikkö: aluksi otetaan yhteyttä puhelimitse.

Kotimäki sanoo, että YTHS:n mielenterveyspalveluissa työskentelee motivoituneita ihmisiä, jotka haluavat tosissaan auttaa opiskelijoita.

”Meille voi aina soittaa, jos kokee tarvitsevansa apua. Psykologi tai psykiatri päivystää päivittäin.”

YHTEENSÄ JYVÄSKYLÄN YTHS:llä on 41 työntekijää. Mielenterveyspalveluissa työskentelee kahdeksan ihmistä: kaksi psykiatria, viisi psykologia ja osastosihteeri. Psykologeista kolme sekä toinen psykiatri ovat osa-aikaisia.



RIKU SUONIO

Ylilääkäri **Pirjo Paajanen** kertoo, että osa mielenterveyspotilaista käy pelkätään yleislääkärin luona. Kaikista yleislääkäreiden käynneistä mielenterveyspotilaista on Jyväskylässä noin 6–7 prosenttia.

”Yleislääkäreille on muutaman viikon

jono. Jos tilanne on kuitenkin akuutti, päivystysajan voi saada heti”, Paajanen sanoo.

Paajanen hoitaa itsekin mielenterveyspotilaista, joista osa käy lääkärissä säännöllisesti. Hän on hoitanut muun muassa lievää masennuksesta, paniikkihäi-

riöistä ja syömishäiriöistä kärsiviä opiskelijoita.

JA PALVELUT KELPAAVAT opiskelijoille – todistetusti. Säätiön johtaja-psykiatri, psykiatrian ja nuorisopsykiatrian erikoislääkäri **Kari Pylk-**

känen kertoo, että potilailla teetätään kahden vuoden välein asiakastyytyväisyyskysely. Kyselyitä on tehty tähän mennessä kolme, viimeksi vuonna 2007.

”Mielenterveyspotilaiden hoitojakso-ot ovat usein pidempiä kuin muiden potilaiden.”

”Sen vuoksi on tärkeää luoda omanlaisensa kyselymalli, joka kuvaa koko tätä hoitoprosessia”, Pylkkänen sanoo.

Kyselyssä selvitetään, millaisissa hoidoissa opiskelijat ovat käyneet ja sitä, kuinka laadukasta hoito on ollut.

”Käytössä on ollut numeroasteikko yhdestä viiteen. Vuonna 2007 vastauksen keskiarvo oli 3,90. Huonoa palautetta on tullut odotusaikojen pituudesta. Tässä asiassa on paljon myös alueellisia eroja: isompien kaupunkien yksiköissä jonot ovat pidempiä.”

Samanlainen kysely on käytössä Englannissa ja Norjassa.

Riikka Ylitalo

Henkistä hyvinvointia käsitellään koko viikko JYYN ja YTHS:n järjestämässä Pidä hyvänä -tapahtumassa. Sen avaa maanantaina 17. marraskuuta kello 14 opiskelijoiden hyvinvointiseminaari, jossa opiskelukyvyyn ylläpidosta on puhumassa muun muassa ylilääkäri **Pirjo Paajanen**. Koko ohjelma JYYN verkkosivuilla.

Nyyti on vaihtoehto villille vertaistuelle

KOLME VUOTTA sitten opiskelijoiden tukikeskus Nyyti ry avasi nettiryhmätöiminnan. Nyt Nyytin kotisivuilla on viisi nettiryhmää. Alusta alkaen yksi vilkkaimmista on ollut Yksinäisyys-ryhmä.

”Viime keväänä ryhmän jäsenistä yli puolet oli nuoria miehiä”, kertoo opiskelijoiden henkisestä hyvinvoinnista huolta kantavan järjestön toiminnanjohtaja **Helena Partinen**.

Partisen mukaan yksi ongelma on se, että opiskelumaailmassa on tarjolla vain vähän tilaisuuksia, joissa voi tehdä tuttavuutta uusien ihmisten kanssa. Varsinkin sellaisia tilaisuuksia, joihin ei liity viina.

”Jos on syntymyt ujoksi ja kokee olonsa epävarmaksi, voi olla vaikeaa mennä paikkoihin, joissa alkoholi on keskeisessä roolissa”, Partinen pohtii.

Nyytin nettiryhmiä vetävät järjestön työntekijät ja niiden toiminta on Partisen mukaan tavoitteellista. Valvomaton vertaistukea on näet tarjolla netin keskustelupalstoilla yllin kyllin.

Nojata voi myös Virtuaaliolkapähkään, jonne lähetettyihin viesteihin vastaavat sekä järjestön työntekijät että koulutetut vapaaehtoiset. Puhelinneuvontaa Nyyti ei enää tarjoa.

”Meillä oli viime kevääseen saakka puhelinpalvelu, mutta sille ei ollut kysyn-

tää. Netti madaltaa kynnystä kertoa”, Partinen pohtii.

Nettipainotusta perustelee myös se, että varsinainen kriisiapu on virallisten tahojen heiniä. Tarvittaessa Nyytistä ohjataan Ylioppilaiden terveydenhoitosäätiöön tai muun sopivan avun piiriin. YTHS:n palveluita Partinen pitää laadukkaina ja luotettavina.

”Palaute kiirii meillekin Virtuaaliolkapähkään kautta. Toki joukossa on niitäkin, jotka kokevat, ettei annettu apu ole ollut toimivaa. Pitää kuitenkin muistaa, että suhde terapeuttiin on herkkä. Ensimmäisellä ei välttämättä osu oikeaan.”

NYTYI KUROTTAA myös tietoverkkojen ulkopuolellekin Jyväskylässäkin. Kortepohjan ylioppilaskylän vapaa-ajan-toimikunta KVAT on järjestänyt syksyllä jo kolme Nyyti-hengailuiltaa – siis juuri sellaista, joihin voisi uskaltautua myös yksinäinen nuori mies.

”Toiminta on lähtenyt siellä hienosti liikkeelle”, kiittelee Partinen Helsingistä käsin.

Marja Honkonen
paatoimittaja@jyy.fi

KVAT järjestää seuraavan Nyyti-hengailuilan 14. joulukuuta kello 18 Lillukassa.

JÄLKI KIRJOITUS

Elinaikaa kolme vuotta

PESUKONE OTTI ja laukesi joku aika sitten. Huonoksi onneksi takuu oli umpeutunut vähän ennen koneen rikkoutumista. Piti hankkia uusi kone, koska se tuli halvemmaksi kuin vanhan korjaaminen.

Tilanne lieenee tuttu useimmille. Milloin hajoaa kännykkä, milloin pimenee televisio. Oli laite mikä hyvänsä, ongelma on useimmiten sama. Jos takuu on ehtinyt umpeutua, korjaaminen ei kannata.

On se kumma juttu, että Marsiin ammutaan luotaimia ja turistit käyvät avaruudessa, mutta kodinvempaimia ei osata suunnitella kestämään edes kymmentä vuotta. Vai eikö niiden ole tarkoitukseen kestävä?

KULUTTAMINEN PITÄÄ kansantalouden pyörät liikkeessä. Siksi meillä on mainonta ja muoti, jotka kertovat, miten kunnon ihmisen tulee elää, miltä näyttää ja mitä omistaa. Säännölliset tyylimuutokset ja turhilla lisäominaisuuksilla varustetut laitteiden uudet mallit takaavat vakaan kysynnän.

Mutta kasvua kyltymättömästi tavoittelevalle verenimijäportaalle mikään ei riitä, joten yritysten pitää joka vuosi myydä aina vain enemmän uusia laitteita. Näin syntyy voittoa ja osakkeenomistajat saavat osinkonsa.

Maailmassa on kuitenkin vain rajallinen

määrä maksukykyisiä asiakkaita, joten heidän pitää saada uusimaan kodinkoneensa ja elektroniset laitteensa tietyn väliajoin, jotta myyntitavoitteet saavutetaan.

Siksi insinöörit on valjastettu suunnittelemaan mahdollisimman halvoista osista kertakäyttöromua, jonka ei ole tarkoituskaan kestää kuin hieman takuuaikaa pidempään. Kehitysmaiden orjaplantaasit valmistavat tuotteet, ja sitten ne laivataan maailman toiselle laidalle kuluttajien saataville luontoa säästelemättä.

SYYTÖMIÄ VALLITSEVAAN tilanteeseen eivät ole kuluttajatkaan. Ihmiset eivät ole

valmiita maksamaan laadusta ja ostavat sielutä, mistä halvimmalla saavat. Suurimmat sankarit vielä dumpaavat käytetyt romunsa jonnekin metsään, kun eivät viitsi kierrättää. Eettisillä tai ympäristönäkökohdilla ei tunnu olevan väliä, kunhan ei vaan jää naapurista jälkeen varustelukilpailussa.

Ympäristömerkki ei paljon auta, jos laitteiden takuuajat on määritetty liian lyhyiksi. Turha lassyttää yritysten vihreistä periaatteista, jos pesukoneet ja muut härvelit pitää uusia muutaman vuoden välein.

Mikko Leppänen

Kirjoittaja on Jylkkärin avustaja.



KULTTUURI

Eestiläiset professorit pidätettiin viroistaan.



Kaikki lähtee kirjaimesta

Jyväskyläläisen Jaakko Jäppisen opettaja epäili ala-asteella, ettei pojasta koskaan tulisi mitään. Nyt 27-vuotias Jäppinen on vasta valmistunut kuvataiteilija, jonka teoksia on syksyn aikana esillä kahdessa näyttelyssä Jyväskylässä. Jäppisen taidetta voi ihailia myös kaupungin katukuvassa.

KAIKKI ALKOI Kuokkalan yläasteen seitsemännen luokan biologian tunnilta. Luokkakaveri bongasi piirustukset **Jaakko Jäppisen** vihon kannesta ja kehotti tätä aloittamaan graffitien tekemisen.

”Minulla oli kuulemma niin hyvä käsiala, että kannatti aloittaa”, Jäppinen muistelee.

Myöhemmin Jäppinen perusti kahden kaverinsa kanssa Conscrew-ryhmän. Yhdessä he ovat taiteilleet tilausgraffiteja koristamaan kouluja ja kaupungin betoniseiniä. Esimerkiksi Kuokkalan sillan kaupungin puoleinen pääty, Laajavuoren alikulkukäytävä ja torin kalakontti ovat kolmikön käsialaa.

Graffitin suunnittelu alkaa usein yksittäisestä kirjaimesta, jota sitten lähdetään yhdistelemään muiden kirjainten kanssa.

”Se on jatkuvaa sotaa itsensä kanssa. Aina on jokin pikkujuttu, joka alkaa ärsyttää. Pitää voittaa itsensä, keksiä jotain nokkelampaa”, Jäppinen kuvailee.

GRAFFITI LIITETÄÄN usein breakdance-tanssityyliin, rap-musiikkiin ja skeittaukseen. Yhdelle maalaamiseen on jännityksen hakemista, toiselle näyttämisen halua. Jäppisen mukaan graffitien tekijöitä ei kuitenkaan tarvitse yhdistää mikään muu, kuin harrastus itsessään.

”Vaikka ei tulisi jonkun tyyppin kanssa muuten yhtään toimeen, niin yhdessä maalatessa ollaan samalla aaltopituudella.”

Vuonna 2006 Jyväskylän kaupunki omaksui Helsingistä ajatuksen nollatoleranssista, ja lopetti ennakkoon suunniteltavien graffitien tilaamisen. Ideana oli, että laillinen lisää laitonta.

Jäppinen ei ole nollatoleranssin kannalla, muttei myöskään hurraa täydelliselle graffitivapaudelle. Helsingissä syyskuussa järjestettyä Stop töhryille -kampanjan vastaista mielenosoitusta hän seurasi myötähäpeän vallassa.

”Mielenosoittajista murto-osa oli maalajia, loput olivat vain aktivisteja, jotka olivat tulleet riehumaan”, hän toteaa.

Jäppinen ei usko, että graffitien tekemistä saadaan koskaan loppumaan.

”Seiniä puhdistellaan, ja sitten ne maalataan taas. Sakot ovat ikäviä, mutta maksaahan jääkiekon harrastaminenkin. Miksei sitä voisi valtiolle paria euroa tästä harrastuksesta pulittaa.”

JÄPPINEN ON törmännyt graffitiharrastuksensa parissa myös ennakkoluuloihin. Hauskin muisto liittyy opilaitokseen, johon hänet aikanaan pyydettiin kertomaan graffitien tekemisestä.

Ensitöikseen Jäppinen oli joutunut rehtorin puhuttelemaan. Tämä oli kyselty huolissaan, miten graffitit liittyvät saatananpalvontaan.

”Kävi ilmi, että rehtori oli selannut internetiä aiheeseen liittyen, ja törmännyt kuviin kaadetuista hautakivistä, joihin oli maalattu paholaisen luku.”

Myös media antaa välillä oudon kuvan graffitien tekemisestä. Eräessä lehtijutussa vartiointiliikkeen johtaja yhdisti graffitit huumeiden käyttöön, väkivaltaan ja kansainväliseen rikollisuuteen.

”Kyllä mä luulen, että jossain jääkiekkoseurassa on enemmän väkivaltaa kuin tässä harrastuksessa.”

Viime keväänä Tampereen ammattikorkeakoulusta kuvataiteilijaksi valmistunut Jäppinen puhuu graffiteista ”kaupunkitilan haltuun ottona”. Kadulla graffititeos on esillä kuin ilmaisessa galleriasa.

Taiteilija toivookin, että graffitit raottaisivat taidekentän rajoja, toisivat taiteen ulos gallerioista.

”En halua liittää tätä mihinkään hifistelytaiteeseen, että juodaan punaviiniä ja katsotaan taulua. En halua, että graffitejani arvioidaan. Riittää, että ne ovat omasta mielestäni hyviä.

graffitejani arvioidaan. Riittää, että ne ovat omasta mielestäni hyviä.”

Valmistumisen myötä taiteesta on tullut Jäppisen ammatti. Kesä meni miettiessä, mitä elämällään tekisi. Sitten hän sai ensimmäisen työtarjouksen, ja pikkuhiljaa palaset alkoivat loksahdella paikoilleen.

JÄPPINEN TEKEE taidetta myös perinteisen menetelmän – maalauksia, piirustuksia ja grafiikkaa. Hänen teoksiaan on parhaillaan esillä Jyväskylän taiteilijaseuran näyttelyssä Keski-Suomen museossa.

Työn alla on tilaustyötauluja erälle tavaraloketulle sekä teos marraskuun lopussa Taidemuseo Holvissa aukeavaan näyttelyyn.

Vaikka harrastuksesta on tullut työ, innostus graffitien tekemiseen ei lopu koskaan.

”Siinä vain on jotain, mikä kiehtoo. Yhtäkkiä mieleen tulee jokin idea, kirjaimen muoto tai väri, joka on pakko päästä toteuttamaan. Ei auta, vaikka kuinka yrittäisi pyristellä eroon.”

Kati Pukki

Graffititaiteilija Jaakko Jäppisen kädenjälkeä on nähtävillä Jyväskylän taidemuseon galleria Holvissa marraskuun 26. päivästä 4. tammikuuta saakka. Kuuden taiteilijan ja yhden kollektiivin Paine – so fresh so clean -näyttelyssä annetaan tilaa nuorten taiteilijoiden itseilmaisulle. Näyttelyssä myös yleisö voi purkaa omia tunteitaan: paineenpurkamisenaan saa kirjoittaa näkemyksiä niin näyttelyyn liittyvistä teemoista kuin muistakin ahdistusta aiheuttavista asioista.

Improvisaatioteatteri JOO täyttää vuosia

Jyväskyläläinen improvisaatioteatteri JOO täyttää tänä vuonna kymmenen vuotta. JOO esiintyy impron henkeä kunnioittaen Kauppakadulla baari Vakiopaineessa.

Esiytyksiä on ajalla 21.11.–6.12. kaikkiaan viisi. Niistä kolme on Vakio-

paineen yläkerrassa ja kaksi alakerrassa. Yläkerran esitykset painottuvat musiikillisiin improteknikoihin, alakerrassa JOO improilee ”muuten vain”.

Yläkertaan pääsee ilmaiseksi, alakerran esityksiin lippujen hinnat ovat 5 euroa opiskelijoilta ja muilta 6 euroa aikuisilta.

Lisätietoja ja esitysjajat löytyvät netistä osoitteesta www.joo.fi.

KATI PUKKI



Jaakko Jäppinen seisoo Conscrew-ryhmän kanssa maalaamansa graffitin edessä palokkalaisen sillan alla.

Vilppaan ja Mäkisen näytelmä kirkossa

Tunnettu näyttelijäkaksikko **Eija Vilpas** ja **Jarmo Mäkinen** saapuvat Jyväskylään esittämään parisuhdenäytelmän *Rakastatko vielä?*. Se esitetään autenttiossa ympäristössä Jyväskylän Kaupunginkirkossa maanantaina 24. marraskuuta kello 18. Esitykseen on vapaa pääsy.

Vilppaan ja Mäkisen esittämä aviopari palaa hääpäivämatkallaan kirkkoon, jossa heidät on vihitty. Kirkossa he aloittavat keskustelun parisuhteestaan. Näytelmän on käsikirjoittanut ja ohjannut **Anna-Mari Kaskinen**.

Rakastatko vielä? on osa Parisuhteen palaset -yhteistyöhanketta, ja näytelmää on esitetty kirkoissa muuallakin Suomessa.

Lääkärit kiittivät musiikkiterapeuttia

Musiikkiterapeutti **Hanna Hakomäki** on saanut lääkäriseura Duodecimin kulttuuripalkinnon. Yhteensä 5 000 euron palkinnon opettaja-psykoterapeutti-musiikkiterapeutti Hakomäelle toi tarinasäveltämisen työskentelymuoto. Itsekesityn musiikin ja tarinan avulla lapset voivat käsitellä

asioita, joita he eivät muuten osaisi tai uskaltaisi. Musiikkiterapian muotona tarinasäveltämisestä voi olla apua myös aikuisille.

Hakomäen tarinasäveltämistä käsitellyt pro gradu valmistui Jyväskylän yliopiston musiikkitieteen laitokselle vuonna 2005. Idean hän kertoo keksineensä vuonna 2000. Hakomäki valmistele parhaillaan väitöskirjaa samasta aiheesta.

Humanistit kaaritanssiin

Viisikymmppisiään juhliava humanistien tiedekunta järjestää kekrijuhlat opiskelijoille keskiviikkona 19. marraskuuta kello 19 alkaen. Perinteisen suomalaisen juhlan ohjelmaan kuuluu muun muassa kaaritanssi ja musiikkiesityksiä. Juhlat järjestetään Lozilla ja ilmoittautua voi Korpissa.

Sairaaloiden sykettä

LEGENDAARINEN *Teho-osasto* loi lääkärisarjojen putken, josta on pyöräytely draamaa kuin vanhasta synnyttäjistä.

Nyt meillä on muun muassa *House*, *Grey'n anatomia*, *Tohtorit* sekä Nelosella ja Subilla keväällä käynnistyneet kaksi suomalaista dokumenttimuotoista sarjaa *Sairaala* ja *Sairaalan syke*, puhumatta kaan olleista ja menneistä *Chicagon lääkäreistä* kumppaneineen.

Draama kuin draama saadaan aikaiseksi, kun yhteen lyödään kuolema sekä syntyminen, ja höystetään se elämän perusdilemmoilla: parisuhteilla ja ystävyvyydellä. Mutta onko sarjoissa mitään lääketieteellisesti kiinnostavaa, lääketieteeseen opiskelija **Noora Vehmanen**?

”Kyllä sarjoissa joskus tulee esille asioita, mitä on oikeasti itsekkin opiskellut. Tässä vaiheessa opintoja tajuaa jo jopa esimerkiksi *Housen* ”lääkärikieltä” ja on kiva itsekkin miettiä vaikka oireisiin sopivaa diagnoosia sarjaa seurattessa. Enemmän nuo jenkkisarjat ovat kuitenkin draamaa ja viihdettä, erittäin kaukana todellisuudesta”, Vehmanen analysoi. Samaa mieltä on myös Vehmanen tuleva kollega **Timo Valo**.

”Jos tapaa vastaanotolla *Housen* potilaita, suosittelen lottoamista. Siltikin tapaukset ovat hyvin opettavia, diagnooseja tulee joka jaksossa aimo liuta, ennen kuin *House* osuu oikeaan. Taudit usein etenevät pikakelauksella, mikä on ymmärrettävää, kun kyseessä on televisiosarja”, Valo pohtii.

HUGH LAURIEN ESITTÄMÄ kärtyylinen erikoislääkäri taitaa olla suosittu lääketieteilijöiden piireissä, sillä myös lääkäriopiskelija **Päivi Penttilä** analysoi



LAATIKON PAULOISSA

mieluiten juuri *Housea*.

”*House* ei ole todenmukainen. Siinä kaikki lääkärit tekevät laboratoriookeet itse, analysoivat ne, toimivat röntgenhoitajina ja käyvät vielä tonkimassa potilaiden kodit. Lisäksi ne tekevät kaikkea epäeettistä ja niillä on tyyliin vain yksi potilas kerrallaan”, Penttilä kritisoi.

NO ENTÄS nämä dokumenttipohjaiset sarjat sitten?

”Minun mielestäni *Sairaala* ja *Sairaalan syke* ovat todenmukaisia sekä myös toisaalta viihdyttäviä – ainakin alan opiskelijalle”, Penttilä pohtii.

Täytyykö sarjan sitten olla todenmukainen, jotta se kiinnostaa lääkäreitä?

”Kyllä siinä *Grey'n anatomias* ainakin eniten kiinnostaa ne ihmissuhdekuviot. Sitä oikeaa sairaala-arkea näkee kyllä sitten ihan tarpeeksi omista opinnoista”, Vehmanen selittää.

”*House* on ihan paras”, Valo hymyilee.

”Ja kaikki lääkärit on oikeastikin aina kauniita ja fiksuja ja deittailee pelkkien lääkäreiden tai hoitajien kanssa”, Penttilä vielä muistuttaa.

Jotkut näyttävät nauttivan toistään myös kotona. Ja onhan niitäkin, jotka tekevät harrastuksista työtä, niin kuin urheilijat ja liikunnan opettajat.

Karin Metsäpelto

Sarjassa kysytään, mitä mieltä opiskelijat ovat oman alansa tv-sarjoista.

arvio



Anssi Kela: Kesä Kalevi Sorsan kanssa
Teos 2008 Anssi

Kesästä Kalevi Sorsan kanssa haluaisi pitää: nuorukaisten haahuleminen helteisesä kaupungissa on virallisesti hyvä aihe romaaneille. **Kalevi Sorsa** -vainaa muistimnetyksestä kärsivän päähenkilön mielikuvituskaverina on mehukas idea. Esikoiskirjailija **Anssi Kelaa** on hutkittu niin kuin julkista vain voi.

Kela lunastaa osan toiveista. Tarina rakentuu paranevan, introvertin Johanneksen ja patologisesti valehtelevan Markuksen kaveruuden ympärille ja kiinnostaa loppuun saakka, vaikka etenee rikkonaisesti episodista toiseen.

Hulvattomimmat jutut kerrotaan Markuksen hieman irrallisissa kalavaleissa. Ne ovat



Stefan Wallin: Pahkasika – huiputusta suoraan huipulta
Johnny Kniga

Maa-ilmanlopun täytynee olla käsillä, kun kulttuuriministeri koostaa *Pahkasika*-albumin. Siis miten käy **Wallinilta** pahk'n'sika?

Puujalkavitsien määrä riemastuttaisi ainakin *Jyökkärin* edellistä toimittajaa, ja Hemmo Paskiainen -strippejä on mahduttettu mukaan mukavasti. Tiettyä itseironian tajua osoittaa sivulta 167 löytyvä ”Viidessä viikossa ministeriksi”, jossa opetetaan taittelemaan tuhannen markan setelistä paperilentokone.

Mutta pakko on myöntää: on hankala muistaa, millainen oli **Tommi Liimatan**

hauskoja, mutta huumoria syö Johanneksen toistuva päällenaumainen päänpuistelu.

Sorsa, kasvo lapsuudesta, avaa Johannekselle tämän omaa alitajuntaa, koristellen puhettaan fraaseilla, joita kymmenenvuotias voisi kuvitella poliitikon käyttävän. Hahmo jää harmillisen irralliseksi.

Jos riemastuttavat ainekset tulisivat vastaan yllättäen, ne riittäisivät pitkälle. Nyt romaani ei aivan lunasta alkuasetelman lupauksia.



Panu Väänänen

”Helteisiä valheita ex-pääministerin seurassa.”



kooste-Pahka tai **Simo Frangénin** koelma-Sika, saatika sitten miten tämä niihin vertaantuu. Monet jutuista nimitäin tuntuvat tutuilta. Se tarkoittaa joko sitä, että minusta tulisi hyvä rkp:läinen kulttuuriministeri tai sitten *Pahkasian* laarit alkavat vähitellen tyhentyä.

Omalta kannaltani toivon tietenkin edellistä, mutta pelkään jälkimmäistä. Ei tätä oikein kehtaa enää pakko-ostokseksi haukkua.

Olli Sulopuisto

”Har vi redan sett det?”

kampus kino

Ti 18.11. kello 19

Jouko Aaltonen: Punk – tauti, joka ei tapa (Suomi 2008)

Maa- ja Kenen joukoissa seisot -dokumenteilla kunnostautunut ohjaaja **Jouko Aaltonen** ei punkdokkarisaan ole tyytynyt pelkästään kaivelemaan vanhoja. Puolitoistatuntisessa dokumentissa seurataan neljän tamperelaisen punkyhtyeen vaiheita. Vanhoista parroista valkokankaalta voi bongata myös Pelle Miljoonan, Andy McCoy'n sekä Eppu Normaalin.

Kinon voi suunnata samana päivänä myös jo kello 16.30, kun Euroolla koko maailma -elokuvatapahtumassa nähdään yhdysvaltalaisen **Thomas McCartneyn** *The Visitor*.

Ti 25.11. kello 19 György Pálfi: *Taxidermia* (Unkari/Itävalta/Ranska 2006)

Alle kahdeksantoistavuotiailta kielletyksi merkitty *Taxidermia* vie groteskiuden ja lihallisuuden aivan uudelle tasolle. Kommunistiseen Unkariin sijoittuvassa sukudraamassa ahmitaan, täytetään ruumiita, runkataan, naidaan ja teurastetaan.

Kammottavaa, mutta visuaalisesti näyttävää elokuvaa ennen kannattaa jättää päivällinen välistä. Saattaa tosin olla, ettei jälkeinpäinkään tee mieli iltapalalle.

Marja Honkonen
paatoimittaja@jyy.fi

DIVARIN HELMI

Kaksimielistä kantripoppia

Sikaduo: Pekoni-Business (Columbia 1995)

1990-LUVUN PUOLIVÄLIN eurodanceaalto piti sisällään mitä erikoisimpia yrittäjiä. Vauhdikkaat tanssirytmiset sekoittuivat eri musiikkityyleihin laadultaan vaihtelevissa projekteissa, joiden kestoikä ei yleensä ollut montaakaan vuotta. Koska pääasiallisia tuotantomaita olivat laaduttoman populaarimusiikin mekat Saksa ja Ruotsi, tyylijatu ei välttämättä ollut huipussa.

Suomen eurodancetuottajat keskittyivät lähinnä seuraamaan, mikä maailmalla myi, ja toteuttamaan samanlaisia yrityksiä. Rapatti-suomirapbändin tuottaja Kristian Maukonen perusti Taikapeilin vastineeksi Ruotsin Ace Of Baselle. Ruotsista löytyi esikuva myös seuraavalle projektille, kun Maukonen polkaisi pystyyn kantrivaikutteisen Rednexin hen-

genheimolaisen, Sikaduon.

Sikaduon kaksi miesjäsentä piiloutuivat salanimien, tekoviiksien ja aurinkolasien taakse. Taktiikka oli onnistunut, sillä vielä tänään ei tunnu olevan varmuutta, keitä he olivat. Kristian Maukonen tuotti bändin levyn omalla nimellä, mutta laulajiksi on veikkattu milloin Maukosta itseään, milloin tämän vanhoja bändikavereita Rapatista.

Sikaduo tuli pinnalle singlellä *Kourin, kourin* ja bändiltä julkaistiin albumi *Pekoni-Business*. Sen sanoitusten teemat pyörivät keksityn taustatarinan ympärillä, jonka mukaan Sikaduon jäsenet ovat amerikansuomalaisia sikafarmareita. Tekoviiksien takaa löytyy ihan ammattitaitoista vokalisointia, mutta levyn sanoitukset kuulostavat humalassa tehdyiltä eikä Rednexin soundimaailmasta varastetuista taustoistakaan löy-



dy kuningasideoita. Tekstitysprojekti lienee aloitettu keksimällä kaikki mahdolliset kaksimielisyydet lätkkärilämästä, koska niitä levyllä riittää, mutta hauskoja ne eivät ole.

Eurodanceprojektien viime vuosien comebackryitykset ovat olleet merkkihietkiä huonon musiikin historiassa. Haddaway jäi viime kesänä oven ulkopuolelle omalta keikaltaan Tukholmassa, kun portsari ei tunnistanut häntä, ja Captain Jackin räppäriin **Franky Geen** kuoltua 2005 bändin räppäriä alkoi kiertää Geen poika. Sikaduon paluu on onneksi jäänyt tekemättä, sillä on vaikea kuvitella, että Pekoni-Businessin seuraaja ylittäisi mainetekoihin.

Mikko Mattlar

Sarjassa esitellään unohtuneita kulttilevyjä.

MENOT 17.11.–30.11.

POP/ROCK/JAZZ/KLUBIT

Lutako: Ke 19.11. Madball + End Begins + Disordead. To 20.11. SaraLee + Grendel. Pe 21.11. CMX. Lauantai 22.11. Profetta & Uusi maailmanuskonto. Ke 26.11. Poisonblack + Beyond Dream. To 27.11. Wasted + Hero Dishonest + Another Sinking Ship. Pe 28.11. Presley Bastards + Kid Chameleon + Home Junior. La 29.11. Absoluuttinen nollapiste. Rockirppis vol. 7.

Poppari: Ma 17.11. Honzak group. Ke 19.11. Yolk. To 20.11. Vo%o Jazz Quintet. Pe 21.11. Hide & Cover. La 22.11. No Sweat. To 27.11. Christian Rover Jakamut. Pe–la 28.–29.11. Kleemola–

Haavisto–Leppänen–Rautiainen. Ilokivi: Ke 19.11. Pidä hyvänä! Hyvinvointiklubi. To 20.11. Seisomapaikka. Pe 21.11. Suuri väittelyilta!

Vakiopaine: Pe 21. ja pe 28.11. Improvisaatioteatteri Joo! Pe 28.11. Ville Härkönen soittaa Jaakko Teppoa. La 29.11. Joulukonsertti!

Red Neck: To 20.11. Kometa. Pe 21.11. Siiri Nordin Band. Pe 28.11. Messengers. Pub Katse: To 20.11. Mental Robbery + Nancy. Pe 21.11. Soma. La 22.11. Gregor Harmaa. Pe 28.11. Dark the Suns. La 29.11. Beyond the Dream. Jyväshovi: Ti 18.11. Johanna Pakonen & Omenapuu. Ke 19.11. Markku Laamanen & Gulliver

Trawellers. To 20.11. Blue Star-trio. Pe 21.11. Telma. La 22.11. Tiina Ruuska & Rosette. Ti 25.11. Markku Aro ja Diesel. Ke–to 26.–27.11. Jaana Hiltunen & Sheriff. Pe 28.11. Kati Tuulia & Kismet. La 29.11. Satellites.

Paviljonki: Ke 19.11. Mattilan sisarukset kiertueella. To 20.11. Juha Tapio. Pe 21.11. Älyvapaa-kabaree. Pe 28.11. Lauri Tähkä & Elonkerjuu, Iloa joka elätelö-iltamat. Su 30.11. Karstulan Mieslaulajat: Poikki, Poikki -musiikkinäytelmä.

NÄYTELYT

Alvar Aalto -museo: Galleria: Tutkijanmajojen Kolin maisemiin 23.11. asti.

Jyväskylän Taidemuseo: Holvi: Keinovalokytöntöjä 23.11. asti. Holvi, alagalleria: Live Herring '08 23.11. asti. 26.11. alkaen PAINe – so fresh so clean.

Keski-Suomen Museo: Jyväskylän Taitelijaseuran vuosinäytely 23.11. asti.

Suomen käsityön museo ja Suomen kansallispuukeskus: Imagine That. Galleria: Luovuuden puutarha 23.11. asti. 26.11. alkaen Joulusaunassa. Näytön paikka: 26.11. alkaen Poimintoja.

Keski-Suomen luontomuseo: Kuumentavia skenaarioita ja viilentäviä valintoja.

TEATTERIT

Jyväskylän kaupunginteatteri: Fundamentalisti: Ke 19.11. La 22.11. Ke 26.11. To 27.11. La 29.11. Kuka pelkää noitia: to 20.11. La 29.11. Veriveljet: pe 21.11. La 22.11. Pe 28.11. Mimmi lehmän seikkailut: la 22.11. Ke 26.11. Pe 28.11. Betten ja Boon avioliitto: la 22.11. La 29.11. Prinsessa Ruusunen: Su 23.11.

Huoneteatteri: Iso ja vihreä: Pe 21.11. La 22.11. Su 23.11. La 29.11. La 29.11. Su

30.11. Suomen hevonen: Ma 24.11. Pe 28.11.

Vakiopaine teatteri: Ad*Astra: Rakkaudesta minuun: La 22.11. Ke 26.11. To 27.11. Su 30.11.

Jyväskylän kansannäyttämö: Miiluteatteri: Helppo on lempeä pyytää: Ke 19.11. Pe 21.11. Ti 25.11. To 27.11.

ELOKUVAT

Kampuskino: Ti 18.11. Punk – tauti, joka ei tapa + Eurolla koko maailma -elokuvatapahtuma: The Visitor. Ti 25.11. Taxidermia.

Keski-Suomen elokuvakeskus: To–pe 20.–22.11. Kiinalaisen elokuvan viikot.

Elokuva-arkisto: Ke 19.11. Blood Simple. Ke 26.11. Kauppa kulman takana.

Menovinkit osoitteeseen
jylkkari-menot@jyu.fi

ILOKIVI
OPISKELIJOIDEN OMA LOUNASRAVINTOLA

MA 17.11.
Kasvislasagne
Jauheliha-keitto
Broilerjuustokebakot

TI 18.11.
Kasvispihvit, tomaatti-timjamikastike
Yrttiporkkanasei
Kebabwokki

KE 19.11.
Kasviscurry
Silakkapihvit, kermaviilikastike
Tulinen lihapata

TO 20.11.
Kasvisosekeitto
Tomaatti-pestokala
Kalkkunakastike

PE 21.11.
Kasviskaalilaatikko
Kaalilaatikko
Puna-ahvenpyörökät
Siskonmakkarakeitto

MA 24.11.
Kesäkurpitsakeitto
Sitruunainen kalaleike
Jauhelihalasagne

TI 25.11.
Kasvispapupata
Kalkkunapihvit
Yrttikala

KE 26.11.
Pinaattikeitto
Uunimakkara
Kiinalainen porsaspata

TO 27.11.
Porkkanaohukaiset
Gratinoidut broilertortillat
Lihapyörökät

PE 28.11.
Kasviskastike, spagetti
Jauheliha-keitto, spagetti
Pyttipannu

LOUNAS PÄIVITTÄIN KLO 11–16

Myös vegaanivaihtoehto joka päivä.

Ruokalistat netistä: www.jyu.fi/ruokalistat

Opiskelijahinta 2,60 e sisältää leivän, levitteen ja juoman.
Jatko-opiskelijat 4,50 e – muut 5,20 e

10 kappaleen ruokaliiput opiskelijoille 25,00 e,
jatko-opiskelijoille 45,00 e, muille 52,00 e.

järjestöt

Järjestöilmoitukset sähköpostitse osoitteeseen jylkkari-jarjestot@lists.jyu.fi. Vain tapahtumat, menot ja ilmoitusasiat. Toimitus varaa oikeuden lyhentää ilmoituksia tarvittaessa. Palsta ilmestyy jokaisessa numerossa.

OMAISET MIELENTERVEYSTYÖN TUKENA KESKI-SUOMI RY.

Yksin ei ole hyvä – sosiaaliset verkostot mielenterveytyksessä -seminaari Jyväskylän kaupunginkirjaston pienessä luentosalissa keski-
viikkona 19. marraskuuta kello 17–19. Alustajina muun muassa psykologi Rita Jähi, projektisuunnittelija Anne Laimio ja professori Jaakko Seikkula.

EVANKELISET OPISKELIJAT

Erottaako kasvava pimeys sinut kaikesta ja kaikista? Valo voittaa ainakin lauantaisin seitsemän jälkeen Lutherin kirkolla (Kansakoulukatu 5) – tule tankkaamaan! Tulossa: 29.11. Kristittyjen yhteinen missio? – Tom Säilä. Olet tervetullut myös messuun sunnuntaisin klo 12 Lutherin kirkolle!

EXTRA: 21.–23.11. se tulee taas – pieni SUURI Raamattukurssi, nyt aiheena I Johanneksen kirje! Opettajina TM Petri Harju ja TT Erkki Koskenniemi. Ohjelma osoitteessa www.sley.fi/jyvaskyla/! Lisäinfo raamistelusta ja muusta Päiviltä, paivi.luukkainen@jyu.fi tai osoitteesta www.sley.fi/eo/jkl/

SONAATTI TOIMIPISTEET Sonaatti restaurants

RUOKAYMPYRÄ

muista myös kahvilapalvelut!

toimipisteiden ruokalistat netistä: www.sonaatti.fi



Mustamakkara
puolukkahillolla?

Eikun Jylkkäri! Tietysti.
www.jylkkari.fi

Ransun kaveri



Nyt 22-vuotias Anna Riihimäki päätyi sattumalta Pikku Kakkosen ensimmäiseksi lapsijuontajaksi. Ransun kuulumisten kysely harmitti yläasteen herkkinä vuosina, mutta muuten kolmatta vuotta yhteisöviestintää Jyväskylän yliopistossa opiskeleva Riihimäki on pitänyt hommasta. Hän juonsi Pikku Kakkosta kesätöinä vielä menneenä suvenakin. Yliopistolla häntä ei kuitenkaan tunnisteta – onneksi.

”MÄ OON EKAN kerran alottanut syksyllä 1997, eli oon ollut yksitoista.

Se oli ihan sattuman kautta. Olin semmosessa lapsikuorossa ja kuoron vetäjä naimisissa Pekka Salon kanssa, joka on lastentoimituksessa Yllellä. Meitä oli käytetty ohjelmissa, ja jostain niille sikisi tää idea, että voisi käyttää lapsijuontajaa.

Pekka sitten kysyi Maijalta, onko kuorossa ketään, jota se voisi ehdottaa siihen hommaan. En tiedä miksi, mutta se aatteli, että koetetaanpa Annaa. Eli se on ihan tällöinen vahinkojen summa.

Olin oikeestaan ensimmäinen lapsijuontaja. Olin vähän koekani. Pikkusen vajaa parin vuoden ajan juonsin Ransun kanssa Pikku Kakkosen maanantai-iltaa.

Lähinnä se oli hirveän hauskaa, koska sehän on leikkimistä, mitä siellä tehdään, askartelua ja muuta. Ei sitä ajatellu työksi.

Tottakai sen tajusi, että tää on ohjelma, jota mä oon ite kattonut nuorena, mutta lähinnä se oli hauskaa.

HUONOJA PUOLIA siinä oli se, että koulukaverit sitten sai tietää, että mä oon Pikku Kakkosessa, niin se ei ollut aina pelkästään positiivista palautetta. Silloin se oli lähinnä nälvimistä, ja kaupungilla jotkut saattoi ruveta huutelemaan perään.

Silloin saattoi tulla myös kutsuja joltain äidiltä tyyliin, että ‘meidän Matti haluaisi sut syntymäpäiville. Tiedän, ettet sä tuu, mutta se nyt halusi välttämättä lähettää tän sulle’. Tosin se ei haitannut.

Yläasteelle mennessä lopetin juontamisen, mutta kuulin vielä yläasteella ja joskus lukiossakin, että ‘no, mitä Ransulle kuuluu? Mitä Pikku Kakkosen tati?’”

MULLA OLI USEAMMAN vuoden tauko. Joskus myöhemmin tuli soittoa, että he kartoittaa vanhoja

juontajia. Silloin mä olin kuusitoista ja just lähössä vaihtoon Ranskaan vuodeks.

Kun tulin takasin, mä soitin sinne. Sillon otettiin viides päivä Pikku Kakkosen käyttöön, eli kun aikasemmin oli ollu maanantai–torstai, niin otettiin myös perjantaille juontaja. Ne oli sitä ettimässä, ja sit se vähän niinku vahingossa tuli, että mä olinkin taas ruudussa.

Mä olin kaheksantoista sillon 2004–2005 vuodenvaihteessa, kun aloitin taas. Tein sitä taas parin vuoden ajan vuoden 2007 kesään.

Sitten oli taas vuoden tauko, ja nyt kesätöissä mä olin taas kolme kuukautta ruudussa kerran viikossa perjantaisin. Me tehtiin toukokuun lopussa kahdena tai kolmena päivänä kaikki köntässä.

Se on raskas, mutta loppujen lopuksi vähän aikaa vievä rupeema, että päivässä tehdään sitten tosi monta. Muuten tehdään sitten vuoden aikana, että kerran kuussa tehdään neljä ohjelmaa.

VANHEMPANA KUN ALOITTI uudelleen, niin tuli jotain häirikkötekstiviestejä ja pilapuheluita. Niitäkään ei onneksi ollut paljoo, ihan muutama.

Nyt vanhempana se on erilaista. Eihän kukaan yliopistolla tunnista mua – luoja kiitos. Jos tuntee, niin se on pikkusiskon tai kummitytön tai jonkun muun kautta, tai sitten muistaa sieltä kymmenen vuoden takaa.

Ne jotka mut tunnistaa, pienet lapset, lähinnä jää kattomaan perään. Nyt ei oikeestaan oo enää niitäkään.

Mä oon kaksi vuotta perjantaisin ollut ruudussa. Se nyt ei tee musta julkkista.”

Iiro-Pekka Airola
toimittaja@jyy.fi

”Juontaminen on ihan hauskaa niin sanotusti harrastuksena, mutta ei se oo mulla mitenkään tähtäimessä. Saa nyt nähdä”, Anna Riihimäki sanoo tulevaisuudestaan ”Pikku Kakkosen tätinä”.



WWW.OVV.COM

**OPISKELIJOIDEN
VUOKRAVALITYS**
VALTAKUNNALLINEN

Asunnot vaihtuvat!
Soita, käy tai klikkaa!

Yhteistyössä:
Fortum TAPIOLA

Yliopistonkatu 6
Puh. 050 3410 224 **LVV**

Red Neck Live!
to 20.11. (2 €)
Black Sabbath meets The Beatles
KOMETA

pe 21.11. (8 €)
SIIRI NORDIN BAND
Siiri Nordin (voc),
Jussi Jaakonaho (g),
Sami Kuoppamäki (dr),
Mitja Tuurala (b)

pe 28.11. (10 €)
MESSENGERS

pe 12.12. (6 €)
**PULSE: TRIBUTE
TO PINK FLOYD**

www.punaniska.com
Ke-la klo 12-03,
su 19-03 ma-ti 12-02
Asemakatu 7 p. 610 991

Pikkujouluihin

Naisten NAHKA-SORMIKKAAT
sästä -25% **6.95** (14 €)
• lämpövuorella
• sisäsaumalla

Miesten NAHKA-SORMIKKAAT
sästä -25% **6.95** (14 €)
• lämpövuorella
• sisäsaumalla

TIETOKONESALKKU
22.40 (28 €)
olkahihnalla

Hyvät valikoimat NIITTIVÖITÄ

Naisten FLEECE-SORMIKKAAT
sästä -25% **3.95** (6 €)
värit: punainen, valkoinen, musta

Palmikko NEULE-LAPASET
sästä -25% **6.95** (10 €)
• hiuslantevuorilla
• värit: pun, valk, musta

Naisten Iso-2-osainen Black Wolf REPPU
24.95 (34 €)
• paljon taskuja
• pehmustetut olkaimet ja selkätuki

Black Wolf MATKA-KASSI
19.95 (27 €)
olkahihnalla
• päätytaskut
• etutaskut

Hauskat KUKKAROT
5.95 (14 €)

Minipätkä SATEEN-VARJO
sästä -25% **4.95** (7 €)
• eri värejä

FORUM

Laukkujen erikoisliike
MINI LAUKKU
www.laukkuja.fi

palvelua jo vuodesta 1975
Asemakatu 5, Forum. Ark. 9-20. la 9-18

Vuoden viimeinen
Jylkkäri ilmestyy
maanantaina
1.joulukuuta.

Mainokset myy:
RC kustannus /
Heli Uusi-Uitto

puh: 044 500 0460
e-mail: heli.uusi-uitto@rckustannus.fi

**Seuraava
ma 1.12. JYLKKÄRI**

Luokkapaidat
Pelipaidat

TPAITA +PAINATUS TAI BRODEERAUS
HINTA alk. 5.90€!
Edullisestil

• Brodeeraukset
• Tekstiilipainatukset
• Kopiopalvelut
• Best Souvenirs

MULTI-PAINO

Kauppakatu 6 40100 Jyväskylä
PUH/FAX (014) 252 225 tai 040- 551 3355 multi.paino@elisanet.fi

Punainen Risti  www.punainenristi.fi/lansi-suomi

KIINNOSTAAKO VAPAAEHTOISTOIMINTA?

Haluatko vetää lastenkerhoa, perehtyä sodan oikeussäntöihin, tulla mukaan monikulttuurisuustoimintaan?

Punainen Risti järjestää Jyväskylässä koulutusta ja toimintaa kaiken ikäisille. Ota yhteyttä!

Tule mukaan!

Pää kolmantena
häntänä oven
välissä.

Jylkkäri

Party 08

Mekko
89,90

Huom!
Opiskelijakortilla
aina -10% alennus
norm. hintaisista tuotteista

pepper·corn

Palvelemme
Ark. 10-19 La 10-16
Puh. 040 531 5118

TORIKESKUS
1. kerros

Vältä ruuhka - äänestä ennakkoon! Tee se ruokatunnillasi!

UUSI SEURAKUNTA - UUDET PÄÄTTÄJÄT - UUSI ÄÄNI. VARSINAISET VAALIPÄIVÄT 30.11.-1.12. ÄÄNESTYS PÄÄKIRKOISSA. ENNAKKOÄÄNESTYS 17.-21.11.

ENNAKKOÄÄNESTYS OPPILAITOKSISSA

ma 17.11. klo 11-13	Yliopiston Mattilanniemen A-rakennus
ti 18.11. klo 11-13	Yliopiston kampus, pääkirjasto
ke 19.11. klo 11-13	AMK Rajakatu, pääkirjasto
pe 21.11. klo 11-13	AMK Kyllönmäki, terveydenhuolto-oppilaitos

Uusi ääni seurakuntaasi!

ETSI EHDOKKAASI: WWW.JYVASKYLANSEURAKUNTA.FI

KATSO MYÖS: WWW.PARIKALAA.NET

Jyväskylän seurakunta